

Bijlage A: reacties preconsultatie AMvB's Omgevingswet

Omgevingsbesluit					
nr.	Amvb hfd, afd, art	NvT hfd, par of pag	Onderwerp (invullen door EB)	Indiener (naam organisatie)	Opmerking (incl. verbeteruggestie van de indiener)
ALGEMEEN					
1	Algemeen			KWA	De begrippen ‘milieubelastende activiteit of niet’ en ‘internationale activiteit of niet’ moeten duidelijker worden uitgelegd. Een stroomschema zou hierbij bedrijven erg helpen om vast te stellen wat voor activiteiten ze hebben. Ook kan het hen helpen om te zien welk bestuursorgaan dan bevoegd gezag is.
2	Algemeen			VNCI	<p>Begrippen Begrippen staan erg verspreid. Kan er niet in de vele definities worden geschrapt? Definities worden bovendien gegeven per AMvB, maar daarnaast zijn ook definities uit de Omgevingswet nodig. Dat kan eenvoudiger met slechts één AMvB.</p> <p>Het gebruiksgemak van de definities kan beter. Voorbeelden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • een IPPC installatie is opeens een milieubelastende installatie. De richtlijn zegt dat niet. Dit begrip is ook niet helder, het lijkt alsof de installatie sec al milieubelastend is. Doel van de verandering was te gaan naar milieubelastende activiteiten, zoals een IPPC activiteit. Daarom is ook niet helder wat een milieubelastende installatie niet-IPPC installatie is. De IED heeft duidelijk categorieën aangegeven in de Bijlage maar waar ligt de grens voor niet IPPC installaties? • exploitant van Seveso inrichting, er wordt niet verwezen naar de richtlijn maar er wordt een nieuwe definitie gegeven die is samengevat uit artikel 3 van het BRZO 2015 besluit. Artikel 3 van de richtlijn geeft stelt slechts dat de bepalingen ook van toepassing zijn

					<p>voor die categorieën. De voorgestelde definitie is daarom verwarrend</p> <ul style="list-style-type: none"> • definitie gevaarlijke stof in het Bal: daar wordt dan weer wel naar de Seveso-richtlijn verwezen; voor gevaarlijke afvalstof wordt je eerst naar de Wet milieubeheer verwezen die weer doorverwijst naar de richtlijn • in een besluit wordt verwezen naar een definitie in PGS 7? (Meststoffengroep) • wat is dreigende overschrijding?(p. 54 NvT Bkl. Is ook extra tov richtlijn).
3	Algemeen			VNO-NCW MKB-NI	<p>Wij zijn voorstander van het verplaatsen van delen van het Omgevingsbesluit naar het Bal, zoals in de preconsultatieversies wordt voorgesteld, zodat voor bedrijven/aanvragers (meer) in één oogopslag duidelijk is welke zaken voor hen van belang zijn. Blijft overigens nog een handicap dat het beoordelingskader van de vergunning nog in het Bkl staat. Die handicap is er niet als wordt gekozen voor één in plaats van voor vier AMvB's.</p>
4	Algemeen			VNCI	<p>Inzichtelijkheid Voor de aanwijzing is de inzichtelijkheid beter, maar het is nog een hele puzzel wie bevoegd gezag is. De vraag is of dat directer kan, kun je niet rechtstreeks naar artikel 1 van Bijlage IV verwijzen? Andere voorbeelden: art 3.4 onder a resp. 3.5 onder 1. Hoe weet je wat een afwijkactiviteit van provinciaal resp. nationaal belang is? Om de nummering hetzelfde te houden zou het de voorkeur hebben als art. 3.5 vergelijkbaar met art. 3.4 wordt geredigeerd. Dus in art 3.5 'beslissen: lid 1: de Minister van EZ; lid 2 Onze Minister; etc..</p> <p>Het kopje 'energie industrie' in Bijlage I. Dit begrip sluit niet aan bij de praktijk. Dat maakt het daarom niet inzichtelijk voor de industrie die hiermee te maken heeft. Als je energie gebruikt voor je proces, ben je in deze bewoordingen 'energie industrie'. De IED gebruikt die term wel maar dan gaat het ook om substantieel gebruik: > 50 MW.</p>

					<p>1Het is voor bedrijven soms lastig om hun weg te vinden. Een voorbeeld betreft activiteiten waarvoor vergunning geldt: art 3.2 Ob en concrete aanwijzing in Bijlage III. Dat is duidelijk. Welk gezag bevoegd is, is complex. Art 3.4 lid c : GS voor Seveso, IPPC en natuur. Voor de activiteiten die strikt genomen niet daaronder vallen: via artikel 3.6 lid 1 onder a ten derde: ook GS. Voor je daar bent heb je dit moeten doorspitten: art 3.4 lid c: milieubelastende activiteit uit art 1 Bijlage IV? Zo ja, dan GS. Art 1 Bijlage IV: IPPC, Seveso , natuur , ed. Heb je meer dan strikt één IPPC/Seveso activiteit in art 3.6 lid 1 onder a ten derde: GS is bevoegd voor milieubelastende act als bedoeld in art 4 lid 1 van bijlage IV. Art 4 lid 1 van bijlage IV: activiteit als bedoeld in artikel 1 van de Bijlage IV behalve h.</p> <p>De tekst van het Omgevingsbesluit is gecomprimeerd met veel verwijzingen. Dat maakt het niet inzichtelijker. Hoe vindt een bedrijf bijvoorbeeld of er adviesrecht is voor een afwijkactiviteit (art 16.15 lid 4 b Ow). Het is daarvoor van belang dat GS vooraf vastlegt over welke afwijkingen van het plan zij wil adviseren. Maar daar kan door de gemeente gemotiveerd van worden afgeweken. Hoe pakt dit uit voor het externe veiligheidsbeleid?</p>
ARTIKELSGEWIJS					
5	Art. 2.1			HbR	<p>Momenteel werkt RWS met HbR en I&M aan een wijziging van de Waterregeling omdat de aanwijzing die daarin nu is opgenomen voor (in elk geval) het Rotterdams havengebied afwijkt van de praktijk van vóór de invoering Waterwet en ook onwenselijk is (in het kort: havenbekkens waren aangewezen als rijkswater). HbR gaat ervan uit dat die wijziging in werking zal treden voor de Omgevingswet, maar in elk geval daarin (of in het Omgevingsbesluit) zijn weerslag zal vinden.</p>
6	Art. 2.1			HbR	<p>Onder de huidige wetgeving is de vraag wie waterbeheerder is, bepalend voor de vraag wie nautisch beheerder is (art. 2 lid 1 Scheepvaartverkeerswet). In de praktijk zorgt dat voor onlogische/onwerkbaar situaties in het Rotterdams havengebied,</p>

					bijvoorbeeld waar één water deels onder één deels onder een andere waterbeheerder valt. Beoogd wordt hiervoor een oplossing te vinden in het kader van het hiervoor genoemde overleg. HbR gaat ervan uit dat deze oplossing in elk geval ook in de Omgevingswet of in het kader van de inwerkingtreding daarvan zijn plaats zal krijgen.
7	Art. 3.1			HbR	HbR kijkt uit naar de verdere invulling van de vergunningplicht en het beoordelingskader voor de afwijkactiviteit en laat zich ook graag informeren over de voorgenomen wijziging op wetsniveau.
8	Art. 3.2 lid e 2e lid			HbR	HbR ziet niet terug of en hoe de vrijstelling voor de watervergunning, die nu is opgenomen in art. 6.16 lid 1 en 2 Waterbesluit terugkomt in het Omgevingsbesluit.
9	Art. 3.6 en 3.6a			FME	Art. 3.6. en 3.6a zijn – in hun samenhang bezien – niet logisch en maken het onnodig gecompliceerd. Beter is om het huidige Wabo-systeem te handhaven (voor alle GS-bedrijven ‘eens BG, altijd BG’) of meer aan te sluiten bij de praktijk c.q. een gecombineerde aanvraag te splitsen in een B&W-deel en een GS-deel en te zorgen voor coördinatie.
10	Art. 3.12			HbR	HbR kan zich goed vinden in de (forse) beperking van het aantal gevallen waarin een omgevingsvergunning met de uitgebreide procedure moet worden voorbereid. HbR verwacht wel dat vanuit aanvrager én bevoegd gezag serieus wordt ingezet op het vooroverleg opdat binnen de beslistermijn een besluit wordt genomen op een aanvraag.
11	Art. 3.12			VNCI	In principe de reguliere procedure is positief, maar de winst lijkt beperkt als het alleen om een kap- of uitrijvergunning gaat. Voor Seveso en IPPC geldt de uitgebreide procedure (art. 3.12 onder 1 b) tenzij onderzoek en ontwikkeling, gering milieueffect etc. (art. 3.12 lid 2). Dit betekent dat het van belang is wat je onder IPPC activiteit laat vallen? Is het juist dat als een wijziging van de vergunning wordt gevraagd ivm een protocol voor ongewoon voorval dat ook op IPPC betrekking heeft, dan dus toch de lange procedure geldt? Dat is nu ook zo. Waarin zit de versnelling voor IPPC bedrijven?

12	Art. 7.1			HbR	De aanhef van dit artikel zou moeten luiden '... financiële zekerheid kan worden <u>gevraagd</u> ' (of iets van die strekking) in plaats van 'gesteld'.
13				VNCI	10 I en M vraagt reactie op het voorstel (zie pag. 12 Om besluit) dat de aanvrager kan verzoeken om de uitgebreide procedure en het Bevoegd gezag zelf ook gevallen kan bepalen waarin ze dit wil, zij het dat dit door het Rijk beperkt wordt tot categorieën van gevallen milieubelastende activiteiten. Het is juist dat een bedrijf zelf zou kunnen vragen om de uitgebreide procedure vanwege inspraak vooraf i.p.v. bezwaar achteraf. Dat biedt meer rechtszekerheid. Maar meer delegatie aan het bevoegd gezag om zelf ook categorieën aan te wijzen is niet gewenst. De vermeende winst dat voor andere vergunningen dan het IPPC deel de korte procedure gaat gelden is daarmee weg. Indien het bevoegd gezag gegronde vermoedens heeft dat een uitgebreide procedure effectiever zou kunnen zijn, kan zij dat met het bedrijf bespreken en dan is het aan het bedrijf de keuze te maken.
14	Hfds. 3			KWA	<p>Hoofdstuk 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Duidelijk. Je weet als aanvrager nu veel duidelijker wie je bevoegd gezag is, zie o.a. art. 3.6a en NvT, paragraaf 3.3.2.2. Daarin wordt duidelijk aangegeven wanneer Minister of GS bevoegd gezag zijn. IPPC en Seveso bevoegd gezag is bevoegd gezag voor alle activiteiten. b. Meervoudige activiteiten dan één bevoegd gezag. Wel in meeste gevallen gemeente, tenzij uitzondering. Bedrijven moeten dus goed nadenken bij het doen van aanvragen. c. Ook kunnen bevoegdheden weer aan elkaar worden overgedragen, zie p. 36 NvT. Over het algemeen is het belangrijk dat de rechtszekerheid van de bedrijven niet in het geding komt en duidelijk is hoe ze het beste iets kunnen indienen. d. Voor bevoegdheden van bedrijfsterreinen wordt het ook duidelijker, zie p. 35 en 36 NvT. e. Water is nog steeds een aparte aanvraag. Is dat wel handig? Alles tegelijk aanvragen is toch efficiënter?

					<p>f. Ook fijn is dat Waterwet is opgenomen in dit Besluit. Er is slechts een Waterwetvergunningplicht als dat wordt genoemd in art. 6 van bijlage III bij het besluit. Dit maakt het voor bedrijven weer duidelijker waar ze aan toe zijn. Wel vervelend is, dat nog steeds de scheiding tussen provincie, waterschap etc. blijft. Het zou veel duidelijker zijn voor een bedrijf als er één bevoegd gezag is voor alle milieuactiviteiten (zie p. 30 en 34 NvT).</p> <p>Daarnaast is onduidelijk hoe het zit met installaties die een sterk technische binding hebben. Wat geldt er dan?</p>
15	Art. 3.8				<p>Advies BenW zijn adviseur voor het bouwdeel. Voor afwijken van het omgevingsplan van de gemeente is instemming nodig tenzij provinciaal/ nationaal belang. Gemeenteraad is dan adviseur tenzij het plan al aangeeft onder welke regels mag worden afgeweken (art. 3.8 onder a). Is duidelijk voor welke gevallen dit gaat gelden? Van belang ivm EV.</p> <p>Waarom staat er in art. 3.8 onder c: ‘bevoegd zou zijn’? Waarom is het bestuursorgaan niet bevoegd?</p>
16	Hfds. 8	Par. 3.3.4 NvT		KWA	<p>Reguliere procedure Positief is dat de procedure regulier is, tenzij Internationale wetgeving, zoals Seveso en RIE, dan gelden de uitgebreide procedure eisen. Daarnaast verdwijnt OBM en krijgen we milieubelastende vergunningplichtige activiteiten. Daar zit weer een specificatie in voor IPPC-installaties en geen IPPC-installaties. Het uitleggen van deze begrippen is belangrijk, zie bijlage III daarvoor.</p> <p>Wel vervelend is dat je steeds de Europese richtlijnen erbij moet pakken (zie pag. 23 en 24 MvT).</p> <p>Verwarrend is dat niet altijd de term ‘installatie’ is gebruikt, maar dan</p>

					weer 'activiteit'.
17	Hfds. 10			VNCI	Adviesorganen Waarom zijn de adviesorganen in een apart hoofdstuk ondergebracht? Zolang het alleen over mer gaat, waarom dan niet opgenomen in hfds. 9 Ob? De titel 'adviseurs' suggereert dat er meer is aan adviseurs dan waterschap en ILT, die al eerder zijn genoemd.
BIJLAGEN					
18	Bijlage I			VNCI	Begrippen Er zijn erg veel begrippen. Is dat nodig? Verder is huisvesting ivm mantelzorg wel, maar mantelzorg zelf niet gedefinieerd. Een IPPC-installatie is een milieubelastende installatie? Dus ook de installatie sec.? Wat is dreigende overschrijding? (p. 54 NvT Bkl. Is extra tov IED-richtlijn).
19	Bijlage III			HbR	De activiteiten in bijlage III zijn gerangschikt per industrie/sector. Dit suggereert dat een bedrijf alleen naar 'zijn' onderdeel hoeft te kijken om te zien welke activiteiten die het verricht, vergunningplichtig zijn, terwijl het waarschijnlijk de bedoeling dat ook een stookinstallatie (bijlage III, art. 5a onder a onder 1) die wordt geëxploiteerd binnen een bedrijf in de minerale industrie (bijlage III, art. 5a onder c) vergunningplichtig is.
20	Bijlage III			HbR	De term 'gevaarlijke stoffen' is niet gedefinieerd.
21	Bijlage III			VNCI	De chemische industrie valt grotendeels onder art. 5 (IED en/of Seveso). Daarnaast is er een aparte categorie chemische industrie opgenomen onder d. Het is opvallend dat de indeling nog is gebaseerd op de lineaire economie. Zonder nuances worden processen aangewezen als vergunningplichtig, bijvoorbeeld het conserveren van hout (onder j) het maken van waspoeder, van verf, het vullen van spuitbussen met drijfgassen. Drijfgassen zijn niet gedefinieerd dus ook het vullen met CO ₂ is al vergunningplichtig. Er wordt miskend dat we

					<p>overgaan naar processen die niet noodzakelijk een impact hebben op het milieu, dat we overgaan naar biobased chemie.</p> <p>Kopje e: gevaarlijke stoffen. Die zijn gedefinieerd als stoffen en mengsels onder Seveso maar in dit kopje worden categorieën uit het BEVI behandeld.</p> <p>Kopje o: bijzondere gevallen? Wat is hier bijzonder aan?</p>
22	Bijlage III, art. 1			FME	In Bijlage III art. 1 zijn nog verdere vereenvoudigingen mogelijk. Zo dient te bepaling ‘minimaal 1 meter uit openbaar gebied’ geen doel, en kunnen in lid 18 de beperkingen (a) en (b) er zonder bezwaar uit.
23	Bijlage III, art. 3			HbR	De aanduiding '1' voor het eerste lid ontbreekt.
24	Bijlage III, art. 3c			HbR	Art. 4.1 Ow biedt gemeenten, provincies en waterschappen de mogelijkheid om bij omgevingsplan, omgevings- of waterschapsverordening algemene regels te stellen. Art. 4.4 bepaalt dat die regels ook kunnen inhouden een meldingsplicht of, in het geval van een verordening, een vergunningplicht. Het lijkt niet de bedoeling dat deze bevoegdheid ook geldt voor activiteiten waarvan de vergunningplicht reeds in het Omgevingsbesluit is geregeld. Anders zou art. 3c van bijlage III Ob overbodig zijn). HbR vraagt zich af of dit voldoende is geborgd. Dit geldt evenzeer voor de mogelijkheid om algemene regels te stellen: welke beperkingen zijn er om te voorkomen dat bijvoorbeeld zowel rijk, provincie, waterschap als gemeente algemene regels gaat stellen t.a.v. ontgrondingen?
25	Bijlage III, art. 5a			FME	In Bijlage III is in art. 5a, onder b, her en der het criterium ‘2.000 m ² ’ vervangen door ‘1 ton/h’. Dat is ongewenst omdat veel bedrijven net onder of boven die grens van 2.000 m ² zitten, en wij geen idee hebben hoe zich dat verhoudt tot 1 ton/h. Enerzijds kunnen bedrijven dan ineens vergunningplichtig worden, en vanwege de koppeling met de Wet geluidhinder (Wgh) in de problemen komen als het bestemmingsplan geen type A-inrichtingen toelaat. Anderzijds kunnen bedrijven dan ineens vergunningvrij worden terwijl zij niet aan de eisen

					van thans type B kunnen voldoen, zeker niet als de zone zou worden opgeheven. Lid 6 kan vervallen omdat de NeR is opgegaan in het Activiteitenbesluit en een separate vergunning geen zin meer heeft.
26	Bijlage III, art. 5a			HbR	Door het loslaten van het inrichtingenbegrip is de potentiële reikwijdte van bepaalde milieubelastende activiteiten groter dan voorheen. HbR vraagt bijzondere aandacht voor activiteiten die samenhangen met het logistieke proces op de weg en het water. Als voorbeeld valt te noemen 'het exploiteren van een dieselmotor met een vermogen van 15 MW'; onder deze titel zou het gebruiken van de scheepsmotor door een zeeschip vergunningplichtig zijn. Meer voorbeelden zijn in een aparte memo op genomen.
27	Bijlage III, art. 5a			HbR	Bijlage III, art. 5a, onder 1, onder 9, Ob bevat een vergunningplicht voor overslaan van gevaarlijke stoffen van schip naar schip. Dit is een wijziging ten opzichte van de huidige situatie waarbij deze overslag niet vergunningplichtig is. Deze wijziging is niet in lijn met het uitgangspunt dat een vergunningplicht alleen geldt als dat voortvloeit uit internationale regels of indien regulering via algemene regels niet doelmatig is (NvT, par. 3.3.1.6, p. 24). Ook is de vraag hoe deze vergunningplicht in de praktijk uitvoerbaar is. (Zee)schepen aan een vergunningplicht onderwerpen is praktisch gezien lastig en stuit op jurisdictieproblemen, terwijl de exploitant van de ligplaats (niet meer dan enkele ligpalen) geen zeggenschap heeft op de manier waarop de activiteit wordt uitgevoerd. HbR kan desgewenst meer toelichting geven op de bestaande praktijk in de haven waarbij de boord-boord overslag (net als in Amsterdam overigens) is genormeerd via algemene regels (Havenbeheersverordening).
28	Bijlage III, art. 5 lid 6			FODI	Vergunning plicht bij ontgroningen Art. 5 lid 6 bijlage III Ob regelt de vergunningplicht voor het <u>winnen</u> van diverse grondstoffen. Art. 5 lid 7 Ob regelt de vergunningplicht voor het verwerken ('breken, malen, zeven of drogen') van de grondstoffen. In lid 7 geldt een drempelwaarde van 100.000 ton per jaar. In lid 6 geldt geen drempelwaarde. Waar het winnen van

					grondstoffen en het verwerken daarvan vaak in één gecombineerde situatie plaats vindt, is het niet logisch om m.b.t. de drempelwaarde op dit punt onderscheid te maken tussen de winning en de verwerking. Voorts wordt de winning van klei in lid 6 en 7 niet als zodanig vermeld en is niet duidelijk of daarvoor vergunningplicht geldt v.w.b. de ontgrondingsactiviteit. Ofwel, valt deze onder “andere mineralen” ?
29	Bijlage III, art. 6			FODI	Vergunning plichtige lozingen. Art. 6 bijlage III Ob geeft een limitatieve lijst van vergunningplichtige lozingen op oppervlaktewater. In lid 3 wordt de lozing van stoffen, warmte of water vanuit een milieubelastende installatie, waarvoor omgevingsvergunningplicht geldt. Installaties voor zand- en grindwinning zuigen een mengsel van water en specie op (‘tout venant’) en verwerken dit vervolgens tot verkoopbare fracties. Het restwater en de niet verkoopbare fracties worden vervolgens (zonder verdere toevoegingen) terug gevloeid op het zelfde oppervlaktewater. Het is niet gewenst (en nu ook niet gebruikelijk) dat voor dit terugvloeien omgevingsvergunningplicht zal worden verlangd. Dit dient derhalve in lid 3 te worden verduidelijkt!
30	Bijlage IV			HbR	Het 'samenvoegen' van de gevallen waarin een mer-beoordelingsplicht geldt, en die waarin een vormvrije mer-beoordeling aan de orde is, tot één categorie mer-beoordelingsplichtige gevallen vereist wel dat de bijbehorende procedure ruimte biedt voor maatwerk. Het is onwenselijk dat in alle gevallen een uitgebreide rapportage, met bijbehorende verlenging van de beslistermijn, aan de orde is, ook wanneer in feite evident is dat een mer nodig is. .
31	Bijlage IV, art. 1			FME	Bijlage IV art. 1 onder d bepaalt dat GS het BG zijn voor de niet-IPPC ijzergieterijen. Dat zijn als regel kleine bedrijven, in sommige gevallen is het zelfs alleen een onderdeel van een groter bedrijf. Deze zitten nu naar tevredenheid bij BenW, wij zien niet waarom die naar GS zouden moeten. Dit temeer omdat de non-ferro gieterijen wel gewoon bij BenW blijven.

32	Bijlage V			HbR	De opbouw van deze tabel (mer-plichtige gevallen) geeft een goed overzicht en heldere indeling van de diverse categorieën van activiteiten/sectoren. Mogelijk kan deze aanpak ook in andere onderdelen (bijvoorbeeld Bal) worden overgenomen.
NOTA VAN TOELICHTING					
33		NvT, p. 12		VNO-NCW MKB-NI VNCI	Initiatiefnemer mag voor uov kiezen Voorstel van IenM: aanvrager kan verzoeken om uitgebreide procedure (uov) en Bevoegd Gezag kan zelf ook gevallen bepalen waarin het dit wil, zij het dat dit door het Rijk beperkt wordt tot categorieën van gevallen milieubelastende activiteiten. Wij willen de mogelijkheid om te kiezen voor een uov voor de initiatiefnemer open laten; die kan redenen hebben om voor een uov te kiezen. Niet voor het BG, want dat zou een onnodige verlenging van de procedure betekenen.
34		Par. 3.3.1.4, p. 21/22		FODI	Geharmoniseerde lijst van vergunning vrije ontgrondingen Er wordt een geharmoniseerde lijst geïntroduceerd van vergunning vrije gevallen. Daarnaast spreekt de NvT hier over ‘kleinere ontgrondingen’ waarvoor geen vergunning nodig zou zijn. Niet duidelijk is of daarbij bedoeld wordt op de geharmoniseerde lijst, dan wel dat het de intentie is om kleinere ontgrondingen sowieso uit te sluiten van vergunningplicht. Wat is in dat geval klein en wat is groot?
35		NvT p. 29		HbR	De tekst onder 3.3.2.2 onder 2 suggereert dat er IPPC-bedrijven zijn waarvoor BenW bevoegd gezag zijn. Dit roept de vraag op, welke dat zijn.
36		Par. 3.3.2.6, p. 35-36		HbR	Bestuursorganen kunnen op grond van art. 5.16 Ow onderling bevoegdheden overdragen. Volgens de NvT zou in het Omgevingsbesluit worden bepaald dat belanghebbenden in dat geval worden geïnformeerd. Het artikel is echter niet ingevuld. Wat zijn de mogelijkheden voor bezwaar en beroep voor belanghebbenden (zoals de vergunningaanvrager)?
37		NvT, p. 67		KWA	Naar aanleiding van o.a. laatste 2 bullets: waarom hier ook niet de ‘besluiten’ vermelden?
SUGGESTIES MBT DE OMGEVINGSWET					

38			Ow	VNCI	De opname van art 4 lid 3 van de IED richtlijn dat een vergunning op meerdere exploitanten betrekking kan hebben zien wij graag alsnog geïmplementeerd opgenomen. Een IED installatie is één activiteit, maar kan in onze sector best door meerdere worden geëxploiteerd.
39			Art. 19.12 Ow	VNCI	Art. 19.12 Ow: regels door de CdK bij slechte luchtkwaliteit. Moet hier niet een beperking in? Indien na zoveel keer de noodmaatregel is verlengd dan een verordening? Dit is een beslissing van de CdK alleen. We hadden iets dergelijks bij de ftalaten in de EU, maar daar was wel steeds een democratische procedure voor nodig.
40			Art. 20.6 Ow	VNCI	Waar wordt art 20.6 Ow verder uitgewerkt en is dat nodig? De provinciale verordening geeft in dit artikel ruimte om te verplichten over meer (stoffen) te rapporteren? En ze kunnen in principe allemaal hun eigen methodiek bepalen?
41				VNO-NCW	Friesland Campina wil graag zuivel verder verduurzamen. Daartoe moet men hard werken om onze boeren zo ver te krijgen. Weidegang, verbeteren biodiversiteit, broeikasreductie etc, zijn belangrijke onderwerpen voor het bedrijf. Men zoekt een financieringsmogelijkheid, zodat men de kosten van deze verduurzaming kan doorberekenen naar de consument. Pieter van Geel heeft dit bij een van de vorige milieunota's al eens geopperd. Een paar jaar geleden al is aan KPMG gevraagd om dit uit te zoeken. In de huidige Wet milieubeheer is dit al mogelijk voor batterijen, witgoed en vlakglas. Is het mogelijk dit te verbreden naar: verduurzaming van producten? Wellicht kan dit in de financiële paragraaf van de Omgevingswet een plaats krijgen.

Besluit kwaliteit leefomgeving

Reactie nr.	Amvb hfd, afd, art	NvT hfd, par of pag	Onderwerp (invullen door EB)	Indiener (naam organisatie)	Opmerking (incl. verbetersuggestie van de indiener)
ALGEMEEN					
42	Algemeen			KWA	<p>Algemene opmerkingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Er worden specifieke zorgplichten geïntroduceerd. Deze vallen onder de algemene zorgplicht en gelden ook voor de vergunningplichtige activiteiten die een zorgplicht hebben die in de vergunning staat. Werkt dit niet verwarrend voor bedrijven? - Ook kan weer maatwerk op grond van de zorgplicht worden opgesteld (zie pag. 28 en 29 NvT). Werkt dit niet verwarrend? - Wel wordt in de NvT uitgesloten dat maatregelen die nadelige gevolgen moeten voorkomen, maar niet konden worden voorzien, niet mogen worden opgelegd. Misschien moet dit in de wet worden vermeld om dit duidelijker te waarborgen? (zie ook pag. 31 NvT). - Fijn is de mogelijkheid dat gelijkwaardige maatregelen mogen worden genomen. Dat biedt de bedrijven wat ruimte. - Verder is er een generieke maatwerkvoorschrift mogelijkheid (zie pag. 19 en 20, 36-43 NvT). Is dat wel handig? Van het oogmerk en de strekking van de rijksregels mag niet worden afgeweken. Daarnaast zijn wel enige beperkingen t.a.v. bijvoorbeeld meldplichten, meet- en rekenmethoden en bij dwingende internationale verplichtingen. Geeft dit niet het bevoegd gezag te veel macht? Daarnaast kan, ondanks dat maatregelen zijn

					opgenomen in een omgevingsplan/verordening, daar bovenop nog maatwerkvoorschriften worden opgelegd. - Er is een 'meldingsplicht' en een 'mededelingsplicht' en duidelijk uitgewerkt wanneer het slechts om informatie verschaffen gaat of wanneer echt met een activiteit moet worden begonnen.
42a	Algemeen			VNCI	Gebruiksruimte Bij het verdelen van de milieugebruiksruimte vinden wij de verdeling van de bevoegdheden te vrijblijvend in het geval van situaties waar de ruimte de gemeentegrenzen overschrijdt. Er staan slechts termen als "kunnen overdragen", of "kunnen gezamenlijk kiezen" voor verdeling van de taken. Zonder enige criteria of stok achter de deur kan dit uitmonden in eindeloze trajecten. Wij zien hier graag criteria en waarborgen wanneer de provincie haar regierol op zich neemt zodat bedrijven niet wachten op met elkaar discussiërende gemeenten over omgevingsplannen. Ook over aanvullende lokale omgevingswaarden voor lucht en geluid door gemeenten is een regierol van de provincie gewenst.
43	Algemeen			VNCI	De intentie van het Bkl is goed maar de schets is, met name voor externe veiligheid nog te ruw om een goed oordeel te kunnen vellen. Het is nog verre van onduidelijk hoe dit uit gaat pakken.
44	Algemeen			VNCI	Overgangsrecht Is nog vaag: nog geen reactie op te geven. Graag tussentijds overleg als duidelijk is wat wordt voorgesteld.
45	Geluid Bodem			FODI	Geluid en bodem Nieuw beleid met betrekking tot geluid en bodem is nog in ontwikkeling en is daarom in de voorliggende concept AMvB 's nog niet meegenomen. Dit zou in december in consultatie komen. Voor de grondstofwinning zijn dit

					<p>eveneens zeer belangrijke onderwerpen, waarbij wij derhalve graag betrokken en geïnformeerd blijven worden. V.w.b. bodem is niet geheel duidelijk of hier de beleidsvernieuwing eveneens het Besluit bodemkwaliteit betreft.</p> <p>Verwerkingsinstallaties van zand en grind kunnen in de praktijk vaak niet voldoen aan de voor geluid vereiste referentiewaarden. Om die reden bestond er in het verleden een Circulaire natte zand- en grindwinningen, later opgenomen in de Circulaire industrielawaai. Op grond daarvan kunnen ruimere grenswaarden worden voorgeschreven. Het is voor de sector van groot belang dat deze mogelijkheid in het nieuwe geluidbeleid gehandhaafd blijft!</p>
ARTIKELSGEWIJS					
46	Hfds. 2			FME	<p>De regering is terughoudend in het aanwijzen van omgevingswaarden. Het is een noodzaak om ook voor bodem, geluid, trillingen en licht in het Bkl omgevingswaarden vast te stellen om te voorkomen dat gemeenten al te lichtvaardig in hun omgevingsplannen afwijkende waarden opnemen?</p>
46a	Art. 2.2			EVO BOVAG TLN KHN Detailhandel NL	<p>Artikel 2.2 (omgevingswaarden luchtkwaliteit) [art. 2.15, eerste lid, Ow]</p> <p>1. Voor de kwaliteit van de buitenlucht gelden ter uitvoering van de richtlijn luchtkwaliteit en de richtlijn gevaarlijke stoffen in de lucht, de in de artikelen 2.4 tot en met 2.8 opgenomen omgevingswaarden.</p> <p>2. Bij omgevingsplan of omgevingsverordening kunnen voor de kwaliteit van de buitenlucht aanvullende omgevingswaarden of afwijkende omgevingswaarden die strenger zijn dan de omgevingswaarden, bedoeld in het eerste lid, worden vastgesteld.</p> <p>In de NvT staat daarover o.a.:</p>

					<p>Aanvullende omgevingswaarden decentrale overheden Voor de omgevingswaarden voor luchtkwaliteit, zwemwater en waterkwaliteit is de hoofdkeuze gemaakt dat decentrale overheden op lokaal en/of provinciaal niveau afwijkende of aanvullende omgevingswaarden kunnen stellen. Met afwijkende omgevingswaarden wordt bedoeld: een andere waarde voor de door het Rijk gestelde parameter, bijvoorbeeld een scherpere norm voor fijn stof. Met een aanvullende omgevingswaarde wordt bedoeld een parameter die niet door het Rijk wordt genormeerd, bijvoorbeeld roet voor de luchtkwaliteit of de aanwezigheid van plastic in water.</p> <p>Luchtkwaliteit – Provincies en gemeenten mogen op grond van dit besluit aanvullende en strengere omgevingswaarden stellen op het gebied van luchtkwaliteit.</p> <p>Mede gezien het nogal uiteen lopende beleid in Amsterdam, Rotterdam en Utrecht met betrekking tot milieuzoneringen (voor vracht- en bestelauto's en auto's), welke grote problemen voor bedrijfsleven opleveren, is dit volstrekt ongewenst.</p>
47	Hfds. 5			FME	<p>De gekozen vorm van de uitnodigingsplanologie leidt tot vage omgevingsplannen zonder voldoende heldere criteria voor bouw mogelijkheden en slaat daarmee door naar de andere kant. Waar bestemmingsplannen nu veel te gedetailleerd zijn, zullen omgevingsplannen straks veel te vaag zijn.</p>
48	Art. 5.2			VNCI	<p>Opnemen: <u>groepen van personen</u> of in de toelichting duidelijker maken.</p>

49	Art 5.2 p. 30			HbR	Dit artikel wordt niet begrepen (zo bleek o.a. in een bijeenkomst met het bedrijfsleven). De omschrijving in sub a en b is zo breed, dat in combinatie met de term 'rekening houden met' ellenlange discussie zal ontstaan of er wel of niet aan het artikel is voldaan.
50	?			VNCI	Term 'complex' voor complexe externe veiligheidsrisico's maakt het complex. Waarom niet verwijzen naar activiteiten die vallen onder art. 2 van Bijlage VIII of een relatie met (chemische) clusters. Is er ook overlap met 'complex' in het Bal?
51	Art. 5.2 lid 1			VNCI	In een plan wordt rekening gehouden met het voorkomen van brand: dit is te breed geformuleerd. De vraag bij zo'n algemene formulering is hoe de gemeente dit gaat doen. Er is geen verplicht overleg met de veiligheidsregio (is OK) maar niettemin is dit is te ruim geformuleerd. Waarom wordt niet aangehaakt bij Seveso III terminologie: een gebeurtenis etc.
52	Art. 5.3			VNCI	Aanwijzing van de zeer/ beperkt/ kwetsbare objecten, over de precieze invulling hadden wij graag nog overleg met I en M.
53	Art 5.3a, lid 4 en art 5.4, lid 5 p. 30/31			HbR	Deze artikelen stellen dat de regels niet gelden indien een (beperkt) kwetsbare functie onderdeel is van een risicoactiviteit. Wanneer is een functie onderdeel van een risicoactiviteit? Is het kantoor van een chemische fabriek onderdeel van de activiteit, of niet. De grenzen van 'activiteit' en de mogelijkheid om activiteiten als een geheel te beschouwen zijn niet helder. Let op: als kantoren géén onderdeel van de risicoactiviteit zijn (omdat de besturing van een fabriek in een ander gebouw gebeurt bijvoorbeeld) moeten honderden bedrijven hun kantoor gaan uitplaatsen buiten het industriegebied.

54	Art 5.3 a, 5.4, 5.6 en 5.7			VNCI	Niet gemakkelijk leesbaar. Art 5.3: kan lid 2 en 3 niet in a en b verweven worden (zoals aangewezen in Bijlage)?
55	?			VNCI	Het is wellicht reëel om in de toekomst geen beperkt kwetsbare bestemmingen meer in een PR 10^{-6} toe te staan. Echter wat is het beleid voor bestaande situaties of voor gevallen waarin deze situaties binnen het effect gebied liggen?
56	Art. 5.4 lid 4			VNCI	Waarom wordt dit beperkt tot PGS 15 en slechts indien berekend?
57	Art 5.4 lid 4, p. 31			HbR	<p>Lid 4 geeft de mogelijkheid om voor een PGS 15 loods af te wijken van de standaardafstanden (5.4 lid 2) door middel van een risicoberekening. Het is niet helder waarom deze uitzondering alléén voor PGS 15 loods is opgenomen. Een dergelijke uitzonderingsmogelijkheid zou generiek moeten gelden. Voordeel daarvan is dat nieuwe veiligheidsverhogende maatregelen worden gestimuleerd (een extra maatregel geeft dan ruimte voor extra activiteiten of ruimtelijke ontwikkeling). Bij een vaste afstand (art 5.4 lid 2) levert een maatregel niets op.</p> <p>Let wel: de voorkeur gaat uit naar zoveel mogelijk een benadering met vaste afstanden, simpelweg omdat daarmee (onnodig) rekenwerk wordt teruggedrongen. Dat kan ook door generiek een afwijkingsmogelijkheid te creëren, op basis van berekeningen, indien gewenst. Zo houden we het simpel waar het kan, en complex waar het moet.</p>
58	Art 5.5 p. 31			HbR	Hiermee is er de mogelijkheid om 10 jaar lang een kwetsbare functie en een risicobron te dicht bij elkaar te plaatsen. En dat terwijl er juist op basis van het BEVI een hoop saneringssituaties moesten worden opgelost. Met deze afwijkmogelijkheid zijn we weer terug bij af. Voorstel:

					afwijking beperken tot maximaal 3 jaar én de voorwaarde stellen dat de beoogde situatie gegarandeerd gerealiseerd gaat worden. Regels in het O-plan of vergunningvoorschriften moeten dus al getoetst en vastgelegd zijn.
59	Art. 5.5 lid 4			VNCI	<p>Art 5.5 blijkt onduidelijkheden op te roepen omdat het kan zijn:</p> <p>OF dat door overgang naar het nieuwe (schillen) systeem bestaande situaties die nu geen probleem zijn en geen sanering behoeven onder het nieuwe systeem dat wel worden. In dat geval is de overgangstermijn te kort</p> <p>OF dat waar met introductie van het nieuwe systeem geen probleem ontstaat zo'n situatie niet gecreëerd moet kunnen worden tenzij op voorhand vastligt wie en hoe deze daarvoor de maatregelen neemt. In dat geval zou de overgangstermijn ook korter mogen zijn. Zie ook commentaar van het Havenbedrijf op dit punt.</p>
60	Art 5.6 p. 31			HbR	<p>De weergegeven waarden voor hitte en explosie komen uit de lucht vallen. Het is niet helder op welk schadep beeld deze zijn gebaseerd. Tevens is niet helder welke ongevals scenario's ten grondslag liggen aan de effectafstanden. Gaat het om een worst-case, een most credible of een maximum credible scenario? Scenario's en effecten moeten nader worden omschreven, en mede worden gebaseerd op een impactanalyse.</p> <p>Toelichting: Het is nu niet helder hoe groot het gebied is waarmee rekening moet worden gehouden. De gevolgen voor zowel bedrijfsleven als ruimtelijke ontwikkeling is daarmee niet te voorspellen.</p> <p>Noot: overigens zijn de genoemde effecten zodanig sterk, dat</p>

					de maatregelen ter bescherming (via art 5.3 lid 5) zinloos zijn
61	Art. 5.6 lid 1			VNCI	Klopt het dat kans beperkende maatregelen geen onderdeel van de overweging zijn? Graag een onderbouwing van de genoemde normen. Wij zien de criteria voor de effectafstanden graag in de AMvB. Het wordt nu geheel aan de ministeriele regeling overgelaten. Is het beleid voor toxische stoffen nog niet duidelijk?
62	Art. 5.6 lid 5			VNCI	Niet duidelijk is wat hier wordt bedoeld i.v.m. extra bouweisen. Voor wie gaan die gelden?
63	Art. 5.6 lid 2 en 3			VNCI	Kan dit in elkaar? De effectafstand resp. de berekeningsmethode voor de effectafstand worden bij MR bepaald.
64	Art. 5.6 lid 4			VNCI	Giftig i.p.v. vergiftig.
65	Art 5.6 lid 4, p. 32			HbR	Het artikel stelt dat voor toxische incidenten tenminste de 10^{-6} moet worden aangehouden. Door deze eis niet te noemen voor brand en explosie ontstaat in combinatie met lid 5 een ongewenst gevolg: als er geen sprake is van toxische incidenten, is de 10^{-6} voor zeer kwetsbare objecten niet geldig. Oplossing: zeer kwetsbare functies opnemen in artikel 5.4, met uitzondering van lid 5.

66	Art 5.6 lid 5, p. 32			HbR	<p>Deze omschrijving is niet helder. Bedoeld is dat binnen het effectgebied zeer kwetsbare functies aanwezig mogen zijn, als deze aan extra voorwaarden voldoen. De voorwaarden worden geregeld door het effectgebied aan te wijzen als aandachtsgebied, waardoor de extra regels in het bbl in werking treden.</p> <p>Toepassing van lid 5 heeft echter tot gevolg dat <i>alle voor personen bestemde bouwwerken</i> aan de extra eisen moeten voldoen (Bbl art 4.72 g t/m l), terwijl artikel 5.6 slechts ten doel heeft zeer kwetsbare functies te beschermen.</p> <p>Voorstel: aanpassen dit artikel én art. 4.72 Bbl, zodat extra maatregelen alleen gelden voor zeer kwetsbare functies</p>
67	Art 5.7, p. 32			HbR	<p>Artikel moet volledig herschreven worden. Want: Lid 2 geeft drie onmogelijke opties, aangezien de effectafstanden (sub a) te groot zijn om aan te houden, aanwijzen als aandachtsgebied (sub b) voor <i>alle</i> bouwwerken extra (dure) maatregelen introduceert en berekeningen nodig zijn om extra regels te kunnen stellen (sub c) waarvan juist is geconstateerd dat deze berekeningen niet worden begrepen en tot verkeerde besluitvorming bij lokaal bevoegd gezag zorgen.</p> <p>Lid 3 betekent dat we in Nederland géén rekening meer houden met toxische incidenten. Vreemd, aangezien juist deze incidenten tot zeer grote aantallen slachtoffers kunnen leiden.</p>
68	Art. 5.7 lid 2a			VNCI	Na de tekst: of.

69	Art. 5.7 lid 5			VNCI	Waarom zijn alleen onderdelen e t/m van art 1 van Bijlage VIII uitgezonderd? Wat ons betreft mag het hele artikel 1 daar ook onder als je naar de risico's kijkt.
70	Art. 5.8, p. 32			HbR	Lid 1 geeft aan dat een veiligheidsrisicogebied alleen kan worden aangewezen als er een activiteit met complexe risico's is toebedeeld. De mogelijkheid zou ook moeten gelden als er geen complexe, maar wel activiteiten met veiligheidsrisico's zijn toebedeeld.
71	Art. 5.8 lid 4a			VNCI	Graag verduidelijken wat functioneel gebonden is, in plaats van naar jurisprudentie te verwijzen. NvT p. 44 graag helderder. Veiligheidsrisicogebied is niet gedefinieerd. Huidige tekst dat het op de grens komt zal voor Chemelot probleem geven.
72	Art. 5.9			VNCI	Weliswaar wordt gezegd dat er bij de toewijzing van een weg rekening wordt gehouden met een al aanwezige Seveso inrichting voor de weggebruikers maar dit geeft geen garantie aan die al aanwezige inrichting dat zij als gevolg van die weg geen aanvullende voorschriften krijgt. Dat zien wij graag vastgelegd.
73	Art. 5.49, p. 41			HbR	Hier ontbreekt het begrip zeer kwetsbare functie. Daarmee zouden scholen, kindercrèches en ziekenhuizen juist wél toegestaan zijn in een zone A rond munitieopslag.
74	Art 5.61 p. 44			HbR	Aan lid b moet worden toegevoegd: 'tenzij deze functioneel gebonden zijn aan de activiteiten in het gebied' Toelichting: Aanpassing nodig omdat anders noodzakelijke kwetsbare functies (zoals een brandweerkazerne of een wegrestaurant) op Maasvlakte I onmogelijk zouden zijn (vanwege art. 5.59 lid 2 en bijlage XII)

75	Art 5.64			HbR	Ten opzichte van het Barro ontbreekt de bepaling dat de reservering voor buisleidingen van nationaal belang zoals deze wordt opgenomen in de ministeriële regeling een strook van ten hoogste 70 meter breedte mag betreffen.
76	Art. 5.67			VNCI	Waarom 6 reserveringen voor nieuwe hoofdwegen maar slechts 1 voor spoorwegen. Denk aan VEZA boog, noordboog bij Meteren.
77	Art. 6.14			VNCI	Klopt deze verwijzing? Bijlage I art 1d is een verwijzing naar nog niet bestaand artikel.
77a				FME	Art. 8.2, lid 1 onder b is in strijd met het laten vervallen van de onlosmakelijke activiteiten en kan vervallen.
78	Art. 8.4 p. 53			HbR	Dit artikel maakt het vrijwel onmogelijk een vergunning te verlenen, door de vele vage termen die erin staan; wat zijn: 'hoog niveau van bescherming', 'geïntegreerde preventie', 'alle passende preventieve maatregelen', 'geen significante verontreinigingen', 'de nodige maatregelen'? In de begrippenlijst komt daarbij ook nog 'belevingswaarde' als invulling van milieuverontreiniging: dit is vragen om problemen in de praktijk.
79	Art. 8.4, p.53			HbR	Er is inhoudelijk grote overlap tussen het beoordelingskader voor vergunningen (m.n. MBA) en de algemene regels. Dit zou explicieter benoemd moeten worden, en de verschillen verklaard (en beperkt).
80	Art. 8.5 p. 54			HbR	Lid twee geeft het lokaal bevoegd gezag de mogelijkheid om zélf te bepalen wat BBT is. Dit kan leiden tot interpretatieverschillen tussen lokaal bevoegde gezagen, met willekeur tot gevolg, hetgeen ook niet overeenkomt met het doel van de Omgevingswet.

81	Art. 8.6a p. 55			HbR	De wijze waarop dit artikel moet worden toegepast is onduidelijk. Onduidelijk is hoe de vereiste ('niet minder dan voldoende') afstand moet worden bepaald. Overigens is onduidelijk waarom niet is gekozen voor het criterium 'voldoende' in plaats van 'niet minder dan voldoende'.
82	Art. 8.6a			VNCI	Beoordelingsregels: verwijzing naar WM en Wabo klopt niet.
82a	Art. 8.7			FME	In art. 8.7 is onduidelijk op welke locatie de toets aan de omgevingswaarden moet worden uitgevoerd: bij het bedrijf en zo ja waar, of in de omgeving en zo ja waar dan.
83	Art. 8.8			VNCI	Hier staat nog inrichting i.p.v. milieubelastende activiteit. Het niet consequent hanteren van begrippen wekt in deze fase nogal verwarring.
84	?			VNCI	Clusters van bedrijven: dit is nog PM afhankelijk van het lopend overleg
85	Art 8.10			HbR	HbR gaat ervan uit dat de Beleidsregel verspreiden en toepassen baggerspecie op de Noordzee onverminderd van toepassing blijft.
86	Art. 8.20, p. 142			HbR	In de opsomming ontbreekt een verwijzing naar vaarwegen (en evt. havens).
87	Art. 9.7 p. 7			HbR	Dit artikel geeft het lokaal bevoegd gezag een vrijbrief voor het stellen van BBT+ eisen, aangezien de 'andere doelstellingen voor de fysieke leefomgeving' een te brede toepassing toelaten. BBT+ zou alleen moeten gelden om vastgestelde omgevingswaarden haalbaar te maken. Lid 2 is gebaseerd op extra voorwaarden zoals deze in de huidige wetgeving kunnen gelden op basis van de RIE. Echter, lid 2 is nu algemeen gesteld, waardoor lokaal bevoegd gezag willekeurig extra eisen kan stellen. De verwijzing naar art. 3 is ook onduidelijk gelet op het feit dat dit artikel over instructieregels gaat.
88	Art. 9.12			HbR	Er is in de praktijk grote behoefte aan meer invulling van het begrip 'afval'.

89	Art. 9.47			FODI	<p>Voorschriften in omgevingsvergunning ontgrondingsactiviteit. Art. 9.47 Bkl regelt een aantal voorschriften die <i>in ieder geval</i> moeten worden opgenomen in een omgevingsvergunning voor ontgrondingsactiviteit (het opstellen van een werkplan, paleontologisch erfgoed en archeologie). Het bevoegd gezag heeft vervolgens onbeperkte ruimte voor het stellen van nadere voorschriften. Het huidige art. 3 Ontgrondingenwet regelt limitatief de mogelijkheden om voorschriften te stellen in ontgrondingsvergunningen. In vergelijking hiermee worden deze mogelijkheden in het Bkl wel erg ruim opgerekt, hetgeen tot ongewenste onzekerheden leidt voor initiatiefnemers. FODI pleit er voor dat de lijn van art. 3 Ontgrondingenwet wordt gehandhaafd. Bovendien, paleontologisch erfgoed is iets dat voornamelijk kan worden aangetroffen in kalksteengroeven. Het is derhalve niet doelmatig om te verlangen dat in omgevingsvergunningen voor ontgrondingsactiviteit hiervoor <i>in ieder geval</i> voorschriften zullen worden opgenomen.</p>
90	Art. 9.47			FODI	<p>Archeologie Art. 9.47 Bkl verklaart art. 9.1 van overeenkomstige toepassing. Art. 9.1 Bkl regelt in omgevingsvergunningen in ieder geval op te nemen voorschriften m.b.t. archeologische monumentenzorg. V.w.b. een bouwactiviteit geldt het bepaalde in art. 9.1 uitsluitend voor zover dit is opgenomen in het gemeentelijk omgevingsplan. FODI pleit er voor dit voorbehoud uit te breiden tot de vergunning voor ontgrondingsactiviteit. Voorts wijst FODI op het amendement dat in de Tweede Kamer is aangenomen bij de behandeling van de Omgevingswet (amendement Ronnes, CDA). Op grond daarvan mogen archeologisch monumenten alleen in het gemeentelijke omgevingsplan beschermd</p>

					worden indien er sprake is van “aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten. De bescherming moet gebaseerd zijn op expliciete en specifieke lokale archeologische en bodemkundige informatie! Dit dient in het Bkl nog nader te worden uitgewerkt.
BIJLAGEN					
91	Bijlage I			VNCI	<p>Er is overlap van begrippen. Bijvoorbeeld: abnormale situatie naast ongewoon voorval; belangrijke luchthaven, belangrijke spoorweg, hoofdspoorweg, voorkeurstracé, leiding van nationaal belang: graag meer uniformiteit.</p> <p>Definitie voor biotataxon?</p> <p>De verwijzing bij CMR klopt niet; is inmiddels CLP. Het begrip gevaarlijke stoffen is nog niet gedefinieerd. Zie ook het Omgevingsbesluit waar als gevaarlijke stoffen, stoffen die onder de Seveso-richtlijn vallen worden benoemd.</p> <p>Het Omgevingsbesluit kent een ander begrip exploitant.</p>
92	Bijlage VII, p. 113			HbR	Deze bijlage heeft op detail aanpassing. Wat is bijvoorbeeld het verschil tussen een speelterrein (beperkt kwetsbaar) en een speelvoorziening (kwetsbaar)
93	Bijlage VIII, p. 115			HbR	Artikel 2 benoemt veel activiteiten als complexe veiligheidsrisico's, met als gevolg dat voor deze activiteiten verplicht berekeningen moeten worden gemaakt. Voor vele van de genoemde activiteiten kan echter evengoed worden gewerkt met standaardafstanden, waardoor deze kunnen worden verplaatst naar artikel 1 van de bijlage. Uitgangspunt zou moeten zijn dat zoveel mogelijk wordt uitgegaan van standaardafstanden, en dat rekenen alleen nodig is voor de zeer complexe activiteiten, of indien de standaardwaarden niet werkbaar zijn, waarvoor een detailberekening wellicht een

					oplossing biedt.
94	Bijlage VIII			VNCI	Onderscheid artikel 1 en 2 ook herzien evenals de lijst met locaties/ bestemmingen. Voorbeeld: de woordkeuze is erg bepaald door het woordgebruik van vandaag. Beter om omschrijvingen te gebruiken en de lange opsomming te voorkomen. Is elke enkele tennisbaan, elke skeelerbaan beperkt kwetsbaar? Een tijdelijk evenemententerrein zou zeer kwetsbaar moeten zijn.
95	Bijlage X			HbR	Bijlage benoemt militaire objecten voor brandstof in het Rotterdams Havengebied: AFSL Europoort, Depot Pernis en Minifold Pernis. Wat is hiervan het (rechts)gevolg?
96	Bijlage XI	NvT par. 3.5.2.9.2		HbR	HbR stelt met instemming vast dat de vestigingsplaats 'Galileistraat' voor grootschalige elektriciteitsvoorziening is komen te vervallen.
NOTA VAN TOELICHTING					
96a		p. 33-34		VNCI	In de NvT bij het Bkl is het voorstel opgenomen: '3. Mogelijkheden voor finetuning op decentraal niveau: Bevoegdheid voor het bevoegd bestuursorgaan om meerdere afzonderlijke activiteiten in elkaars nabijheid als één cluster van activiteiten aan te kunnen merken, waardoor zij tezamen een bepaalde mate van beslag kunnen leggen op de gebruiksruimte, mits de activiteiten een technische of functionele binding hebben. Eventueel onder de conditie dat degenen die de activiteiten verrichten een privaatrechtelijk beheerorgaan oprichten die het beheer voert over de naleving van de regels.' Philips ondersteunt dit voorstel van harte en heeft het navolgende voorstel geformuleerd dat is gebaseerd op de reeds bestaande regeling voor een complexvergunning op grond van de Kernenergiewet (Kew). Bij een Kew-complexvergunning krijgt een ondernemer enerzijds meer vrijheid om middels interne toestemmingen handelingen te verrichten die anders

				<p>apart vergunningplichtig/meldingsplichtig zouden zijn, anderzijds dient de ondernemer het intern toezicht goed te regelen. Dezelfde quid pro quo geldt nu in feite onder de koepelvergunning op HTCE en zouden we graag in de Omgevingswet dan wel de uitvoeringswetgeving terugzien.</p> <p>Artikel X Besluit activiteiten leefomgeving: Omgevingsvergunning voor meerdere milieubelastende activiteiten in een gebied.</p> <p>1. Als één milieubelastende activiteit kan worden aangemerkt een bedrijventerrein, waar minimaal 1 milieubelastende activiteit wordt ondernomen, binnen een geografisch begrensd gebied, waarbij organisatorische en technische of functionele bindingen tussen de diverse activiteiten (bedrijven) op dit bedrijventerrein bestaan.</p> <p>2. In een gebied als bedoeld in lid 1 van dit artikel kan de aanvrager/melder vergunning vragen dan wel een melding doen voor alle activiteiten die in het gebied worden bedreven. In de aanvraag/melding wordt de grens van het gebied aangegeven.</p> <p>3. Voor het gebied als bedoeld in lid 1 is een vergunninghouder/melder operationeel die op basis van een milieumanagementregeling opereert, waarin in ieder geval is vastgelegd:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. het werkingsgebied; b. de vergunninghouder, met een omschrijving van de verantwoordelijkheden, taken, bevoegdheden binnen het werkingsgebied; c. de bevoegdheid van de vergunninghouder om deelvergunning te verlenen binnen het kader van de vergunning als bedoeld in het eerste lid; d. een verbod om zonder deelvergunning milieubelastende activiteiten te verrichten;
--	--	--	--	--

				<p>e. werkwijzen en procedures voor toezicht op wettelijke bepalingen, de deelvergunningen en de voorschriften in de milieumanagementregeling;</p> <p>f. het jaarlijks zorgdragen voor een rapportage over het milieumanagement in het werkingsgebied aan het bevoegd gezag.</p> <p>Dit voorstel gaat uit van autonomie van het bedrijf. We kunnen ons voorstellen dat een bevoegd gezag/gemeente van zijn kant sturing aan het proces wil geven: de gemeente kan een dergelijke regeling voorschrijven in het Omgevingsplan voor een bepaald gebied. De Omgevingswet zal dit moeten faciliteren conform het voorstel van IenM zoals omschreven op p. 33-34 van de NvT bij het Bkl.</p>
97		NvT par. 3.5.1.4		HbR <p>Hier staat een uitleg over het verminderen van de onderzoekslast, door de last te verschuiven van het planmoment (omgevingsplan) naar het realisatiemoment (vergunningverlening). Dit strookt niet met de door HbR gewenste benadering, waar we juist het zwaartepunt van besluitvorming bij het planmoment willen leggen om de onderzoekslast bij realisatie te verminderen en de mogelijkheid voor sturing op gebiedsniveau te versterken. Het is overigens ook de vraag of en hoe het uitstellen van onderzoek zich verhoudt tot mer-regelgeving en de Habitatrichtlijn. Het zijn vooral de mer-plicht en de passende beoordeling die belemmerend werken in die zin dat de 'maximale invulling' van een plan onderzocht moet worden.</p>
98		NvT par. 3.8.5 (o.a.)		HbR <p>Een integrale benadering c.q. een effectieve sturen op milieugebruiksruimte al dan niet via een programmatische aanpak vereist dat strijd met het omgevingsplan altijd ook een weigeringsgrond is voor een omgevingsvergunning, zeker ook</p>

					voor de milieubelastende activiteit.
99		NvT par. 2.4 en 2.5		HbR	HbR mist aandacht, zowel in de nota van toelichting, als in de amvb's voor de concrete instrumenten die toepassing van het 'Rotterdamse' koepelmodel mogelijk maken, o.a. het 'rollend' karakter, de vereenvoudigde toelating, het programmatisch element en de financiële paragraaf. De reactie van HbR op dit punt is in een uitgebreidere notitie opgenomen.
100		NvT p. 79		VNCI	Volgens de toelichting kan de decentrale overheid werken met open normen en dan werken met beleidsregels. Die zijn niet appellabel zijn. Wij zijn niet voor de introductie hiervan in verband met de rechtszekerheid en de grote verschillen die hierdoor kunnen ontstaan. Er zouden waarborgen moeten zijn dat er geen waaier van beleidsregels ontstaat waardoor we terug zijn bij de pseudowetgeving.
101		NvT p. 86		VNCI	Wanneer een activiteit veiliger wordt etc.: dit is niet juist. Het risico wordt schijnbaar veiliger maar de impact van een incident, het effect dus, wordt groter omdat het kwetsbare object dichterbij de bron staat.
102		NvT p. 89		VNCI	Graag overleg over de rekenregels die genoemd worden voor het beperken van het aantal mensen in een gebied.
103		NvT p. 89 en 92		VNCI	Hier wordt een relatie met het basisnet gelegd. Daar wordt echter nog niet met schillen gewerkt. Graag verduidelijken.
104		NvT p. 170 e.v.		VNCI	Gezondheid, innovatie en voorzorgsbeginsel Met betrekking tot het aspect gezondheid zien wij graag dat er ook aandacht komt voor innovatie, met name in de toelichting bij het Bkl. Daar wordt op het voorzorgsbeginsel ingegaan (pag. 170 e.v.) In verband met de afweging is het ook van belang dat naast de risico's ook de kansen bij onverkort

					toepassen van het voorzorgsbeginsel worden meegenomen. Innovatie bevorderen was een van de onderlinge aanleidingen voor de totstandkoming van Eenvoudig Beter.
105		NvT, p. 39		BOVAG, DHN, EVO, KHN, KMU, ION	Geluidproductieplafonds op ‘andere bedrijventerreinen’ Geluidproductieplafonds op vrijwillige basis (besloten door gemeenteraad) voor ‘andere bedrijventerreinen’. Dit, omdat we dan net zoals nu bij de akoestisch gezoneerde bedrijventerreinen, riskeren dat gevestigde en nieuwe bedrijven helemaal geen milieu- en daarmee uitbreidings-, wijzigings- en vestigingsruimte meer hebben en deze terreinen ook op ‘slot komen te zitten’. Op die ellende zitten we absoluut niet te wachten (los van de onderzoeklast die ook nog eens extra oplevert).
106				FME	Bkl (tekst en NvT): - Er zit nog geen artikelsgewijze toelichting bij, de algemene toelichting sluit niet echt aan bij de artikelen zodat er veel tussen de regels gelezen moet worden. Positief is de verruiming van de plattelandswoningen, creatief is de idee om de werking te beperken tot met name geluid en bodem. Wel raar is, dat het is beperkt tot onder meer ‘kleine’ bedrijventerreinen en ‘kleine’ havens: het is per gemeente en per perceel een afweging op maat en waarom moeten daar beperkingen in worden aangebracht.
107				FME	Het Bro komt kennelijk geheel te vervallen, zonder opvolging. Kennelijk is er geen overgangsrecht meer nodig (NvT, midden p. 16) waardoor mensen meteen in overtreding zijn als het omgevingsplan van kracht is. Het wegvallen van de dwingende bepalingen m.b.t. de uitvoerbaarheid is ook een gemis: uit de grote stroom procedures bij de ABRvS blijkt dat gemeenten met grote regelmaat plannen maken die onhaalbaar zijn. Hetzelfde geldt voor de SER-ladder: door de zwakke redactie van art. 5.27 Bkl gaan de deuren weer wijd open voor het

					'bouwen voor leegstand'.
108				FME	<p>Dat geldt ook voor de zorgwekkende passage op p. 83 van de NvT, waarin kortweg is aangegeven dat een toets m.b.t. de planologische toelaatbaarheid van bouwwerken, evengoed kan worden verplaatst naar het moment van indiening van een bouwaanvraag. Dat geeft geen enkele zekerheid vooraf, en eindeloze procedures over criteria die kennelijk pas achteraf gesteld worden. Los daarvan zal het een grote inspanning zijn om te komen tot een serie van beleidsinterpreterende regels, waar ook weer discussie over kan ontstaan zodat de vraag is wat dan eigenlijk de winst is. Ook het vervallen van het Groene Boekje (NvT, bovenaan p. 23) is een verkeerd signaal: ook in de toekomst zullen gemeenten behoefte hebben aan een houvast bij de bepaling welke afstanden grosso modo vereist zijn tussen hindergevende activiteiten en woonomgevingen. Omgevingsplannen zouden dus méér richtinggevend moeten zijn, al mag dat inderdaad wel een paar tandjes minder uitgebreid en gedetailleerd dan bestemmingsplannen nu zijn, maar het grootschalig werken met open normen leidt wel tot héél veel 'vrijheid-blijheid', dus veel discussie en eindeloze procedures.</p>
109				FME	<p>Nog steeds zijn nut en noodzaak niet aangetoond van de mogelijkheden voor lagere overheden, om eigen milieukwaliteitsnormen te stellen. Het is een gemis dat in de art. 2.2. en 2.9a Bkl, geen enkele eis is opgenomen m.b.t. aanleiding, onderbouwing, afweging van belangen, haalbaarheid of kosteneffectiviteit. Dat zou er alsnog in moeten, daarnaast zou voor de compartimenten bodem en geluid óók de plicht moeten worden opgenomen voor een programmatische aanpak, indien de bestaande situatie niet</p>

					voldoet aan de opgelegde kwaliteitsnormen c.q. zou aan de normen voor bodem en geluid óók de status van omgevingswaarde moeten worden toegekend.
110				FME	Art. 8.4, algemeen: alle vergunningplichten worden geschoeid op de bepalingen van de RIE. Vele bedrijven hebben daar echter niets mee te maken: zowel de bedrijven die activiteiten uitoefenen die in de RIE geheel niet worden genoemd alsook de bedrijven die onder de drempels blijven. Voor deze bedrijven ontstaat een beoordelingskader dat geheel nieuw is, en waar zij zagezegd ook niets mee kunnen. De RIE is ook helemaal niet voor deze bedrijven bedoeld. Voor deze bedrijven (ca. 16.000 van de 20.000 vergunningplichtige) zou dan ook een toetsingskader moeten (terug)komen dat los staat van de RIE, en meer aansluit bij de huidige Wabo-eisen.
111				FME	Bezwaarlijk is voorts, dat veel van de criteria in art. 8.4 geheel nieuw zijn, en dat wij ons afvragen waarom in een traject van vereenvoudiging, er toch weer wordt gekozen voor uitbreiding met nieuwe criteria waarvan het weer vele jaren (en vele procedures) zal duren voor iedereen daar aan gewend is, temeer daar de noodzaak geheel ontbreekt. Dat geldt vooral de voorwaarde dat 'alle passende preventieve maatregelen getroffen moeten worden'. Wat houdt dat in, ieder beoordelingskader ontbreekt. Kennelijk is het iets heel anders dan de toepassing van BBT maar wat is het dan wel? M.m. hetzelfde voor het criterium dat 'geen significante verontreiniging mag worden veroorzaakt' en 'doelmatig gebruik van energie'.
112				FME	Ook par. 3.3.4 van de NvT bij het Bal gaat daar op in. De samenhang met het Bkl is ver te zoeken. In par. 3.3.4 NvT Bal wordt onder (1) aangegeven dat de preventieve aanpak toch eigenlijk hetzelfde is als BBT, dan heeft het ook geen toegevoegde waarde. Voorts wordt in 3.3.4 aangegeven dat

					<p>meerdere eisen niet altijd aan de orde zijn bij de vergunningverlening, maar alleen in bijzondere situaties, c.q. een uitwerking zijn van de specifieke zorgplicht. Dat is uit art. 8.4 Bkl echter niet af te leiden. Gezien de voorbeelden 1 t/m 4 in par. 3.3.4 is de enige conclusie dat de specifieke zorgplicht niets toevoegt aan het bestaande systeem van maatwerk, en dat er dus geen enkele behoefte bestaat om deze soort nieuwe criteria te introduceren. De specifieke zorgplichten, en de nieuwe criteria in art 8.4. zouden er dus uit moeten, het staat haaks op de uitgangspunten van de Ow en van ‘eenvoudig beter’. Ook de dubbeling met art. 2.8 Bal zorgt voor veel verwarring: uit art. 2.8 Bal valt af te leiden dat criteria als ‘alle passende preventieve maatregelen’ alleen aan de orde zijn bij hetzij aperte overtredingen, hetzij bij situaties waarin het Bal niet voorziet en een maatwerkvoorschrift geboden is. Zo staat het echter niet in art. 8.4 Bkl. Verwarrend is ook dat de algemene zorgplicht kennelijk niet terugkomt maar dat de huidige algemene zorgplicht een grote overlap heeft met de voorgestelde specifieke zorgplicht. Wat heeft het dan voor zin om het anders te noemen en wat is er überhaupt zo ‘specifiek’ aan?</p>
SUGGESTIES MBT DE OMGEVINGSWET					
113	Algemeen		Art. 16.21 Ow	VNCI	<p>De beoordelingsregels geven ons aanleiding om een vraag te stellen over de relatie tussen omgevingsvergunning en omgevingsplan. Die is ons nog niet helder. Met name zijn er vragen hoe het uitpakt als de vergunning door de provincie wordt verleend in relatie tot regels van (verschillende) gemeenten. Is het praktisch uitvoerbaar dat de provincie binnen 4 weken de omgevingsplannen van elke gemeente heeft gecontroleerd?</p>

114	Algemeen		Ow	VNCI	Wij missen een bepaling dat wanneer een afwijkactiviteit of een maatwerkvoorschrift geboden is vanwege andere regelgeving die toestemming dan ambtshalve verleend kan worden.
115	Algemeen			VNCI	Klopt het dat bij de toetsing voor ruimtelijke projecten de toetsing aan omgevingswaarden vervalt evenals de projectsaldering maar dat de milieuvergunning wel rechtstreeks wordt getoetst? Is dat dan wel een juiste spiegeling? Ook zien wij graag meer regierol voor Rijk en provincie bij het stellen van strengere eisen op lokaal niveau bijvoorbeeld wanneer die eisen regionale aspecten betreffen en dat er gekeken wordt naar het effect van het beleid.

Besluit activiteiten leefomgeving

Reactie nr.	Amvb hfd, afd, art	NvT hfd, par of pag	Onderwerp (invullen door EB)	Indiener (naam organisatie)	Opmerking (incl. verbetersuggestie van de indiener)
ALGEMEEN					
116	Algemeen			KWA	Algemene opmerkingen: - Vooral belangrijk is de verhouding omgevingswaarden en maatwerkvoorschriften BAL. Wat mag nu wel en wat mag nu niet. Is het wel goed om maatwerkregels al direct in omgevingsplan op te nemen?
117	Algemeen			FME	Specifieke zorgplichten De relatie tussen specifieke zorgplichten en andere regels over activiteiten is niet duidelijk.
118	Algemeen			VNO-NCW MKB-NL	Wij stemmen in met de aangekondigde aanwijzing van de vergunningplicht voor MBA-en en Bevoegd Gezag in het Bal ipv het Ob.
119	Algemeen			HbR	De beschrijving van het gros van de activiteiten is dermate algemeen dat dit voor erg veel activiteiten in het HIC van toepassing kan zijn / is. Voorbeeld: kringloopbedrijf (art. 3.70, blz. 24), opslag- en transportbedrijf (par. 3.7.6). In hoeverre is dit de bedoeling?
120	Algemeen			HbR	In sommige regels is het laden en lossen van schepen expliciet benoemd als milieubelastende activiteit waar rekening mee moet worden gehouden, en in sommige regels juist niet. Het is niet duidelijk of een bedrijf dat wel schepen ontvangt op hun locatie alsnog de effecten van deze activiteit mee moet nemen of dat de regels voor dit bedrijf limitatief zijn. De in het begin opgenomen 'algemene zorgplicht' (en de in de NvT nader omschreven zorgplicht, zie p. 31) verduidelijkt dit niet. Sterker nog in de NvT staat dat juist accuraat omschreven is welke zorg moet worden betracht. Dit is m.i. juist niet

					duidelijk. Zie bijvoorbeeld voor art. 3.140: als ik geen stuifgevoelige biomassa opsla, moet ik dan toch aan de regel onder c voldoen?
121	Algemeen			VOBN	<p>Ten aanzien van de productie van betonproducten en betonmortel is in de huidige situatie sprake van een zogenoemde OBM (Omgevingsvergunning Beperkte Milieutoets) voor de aspecten luchtkwaliteit, geluid en afvalstoffen. In de nieuwe situatie zal er sprake zijn van een “lichte” omgevingsvergunning: Zaak is het dat het bevoegd gezag zich in het kader van de vergunningverlening beperkt tot de aspecten luchtkwaliteit, geluid en afvalstoffen. Dit moet klip en klaar worden vastgelegd.</p> <p>Voor betonmortelbedrijven geldt dat deze gelet op hun capaciteit (meer dan 100 ton/hr.) vrijwel allemaal aangemerkt zijn als zogenoemde grote lawaaimakers en daardoor zijn gevestigd op gezoneerde bedrijfsterreinen. Vanwege de aanvoer van grondstoffen liggen de betonmortel centrales veelal ook aan grootvaarwater. Voor betonproducten geldt een capaciteit van 100 ton/dag om te worden aangemerkt als grote lawaaimaker. Een kleiner percentage betonproductenbedrijven zijn gesitueerd op gezoneerde industrieterreinen. In de praktijk zullen voor deze aspecten ook maatwerkregels kunnen worden afgesproken. Producenten die minder produceren dan het genoemde grens hebben in de toekomst alleen met de Bal te maken.</p>
122	Algemeen			HbR	In meerdere artikelen wordt verwezen naar PGS-documenten. Deze PGS-en worden als geheel genoemd. Dit wijkt af van de huidige situatie, waarin delen van de PGS zijn aangewezen (activiteitenbesluit) of het bevoegd gezag per PGS voorschift moet onderbouwen waarom deze is toegepast. Voorstel: artikelen aanpassen, zodat duidelijk is welke delen van de PGS-en bedoeld is.
123	Algemeen			HbR	De Omgevingswet biedt in artikel 4.1 voor gemeenten, provincies en waterschappen de mogelijkheid om bij omgevingsplan c.q. omgevings/waterschapsverordening algemene regels te stellen. In artikel 4.4 is bepaald dat die regels ook kunnen inhouden een meldingsplicht of, in het geval van een verordening, een vergunningplicht. Het lijkt niet de bedoeling dat deze bevoegdheid ook geldt voor activiteiten waarvan de vergunningplicht reeds in het Omgevingsbesluit is geregeld (immers, anders zou artikel 3c van

					bijlage III Ob overbodig zijn). HbR vraagt zich af of dit voldoende is geborgd. Dit geldt evenzeer voor de mogelijkheid algemene regels te stellen: welke beperkingen zijn er om te voorkomen dat bijvoorbeeld zowel rijk, provincie, waterschap als gemeente algemene regels gaat stellen t.a.v. ontgrondingen?
124	Algemeen			VNCI	<p>Lozingen: Voor de productielocaties die zijn gelegen aan groot vaarwater is er in sommige gevallen ook sprake van lozen op rijkswater. Voor de ondernemer moet het duidelijk zijn welke kaders gelden en wie het bevoegd gezag is. Afvalwater wordt zoveel mogelijk weer ingezet als aanmaakwater (proceswater). Bij extreme hoeveelheden hemelwater, kan het zijn dat opvanginstallaties (bezinkbasins) overstromen en het water zich vermengt met hemelwater en in het oppervlaktewater terecht komt. In de praktijk geeft dit geen echte problemen met de handhaving. Dit willen we graag zo houden.</p>
125	Algemeen			HISWA	<p>Lozen vanuit pleziervaartuigen Het Bal zal onder meer het lozen van huishoudens gaan regelen. Ook van toiletwater uit pleziervaartuigen (nu in Besluit afvalwater huishoudens). Nu is in het Bah geregeld dat er ook toiletwater van pleziervaartuigen geloosd mag worden dat gezuiverd is. Er zijn echter geen eisen aan deze zuivering gekoppeld. Wij begrepen van Wilfred Reinholt dat daarmee het lokaal gezag straks mag gaan bepalen aan welke eisen het gezuiverde toiletwater moet gaan voldoen. Wij vrezen daarmee voor een ‘lappendeken’ van lokale eisen. Ondertussen is in de aanstaande Wet Pleziervaartuigen 2016 (nu in behandeling bij de Tweede Kamer) opgenomen dat een nieuw vaartuig een vuilwatertank of een zuiveringssysteem moet hebben. In ISO-verband wordt nagedacht over de vraag wat een zuiveringssysteem is. Er zijn apparaten in omloop die met keukenzout en elektrolyse werken. Omdat er chloride wordt gemaakt, is het onzeker of deze systemen verkocht mogen worden. Een overgangsregeling op de EU Biocoderichtlijn is er wel, maar dan moet er een dossier zijn ingeleverd bij het CTGB. Enfin, waar de wetgeving en toelating van de zuiveringssystemen naar EU-niveau verschuift, zien we de limieten naar lokale overheden gaan. Hoe gaat het Ministerie dat zodanig invullen, dat het werkbaar blijft voor de branche?</p>

126	Algemeen			HISWA	<p>Duikflessen en pyrotechnische reddingsmiddelen</p> <p>Omdat duikflessen nu als gasflessen worden beschouwd, moeten ze voldoen aan de PGS 15. Praktijk is echter dat duikscholen en –winkels met een vulstation in woonwijken zitten. Meestal is er meer dan de toegestane hoeveelheid in huis. Naar de mening van onze leden is een gasfles echt iets anders dan een persluchtfles. Zou er nog ruimte zijn dit onderscheid op te nemen in de AMvB. Datzelfde geldt eigenlijk ook voor pyrotechnische reddingsmiddelen. Om de huidige AMvB goed in te vullen, wordt de opslag van deze reddingsmiddelen en persluchtflessen nu verschoven naar de bestelbus voor het pand...</p>
ARTIKELSGEWIJS					
127	Art. 1.1			VNCI	Definities o.a. Afvalstoffenlijst? Seveso inrichting naast Seveso installatie? exploitant van PRTR inrichting? Bedrijfsriolering? Exclusieve economische zone is niet gedefinieerd, Etc. Niet consequent.
128	Hfds. 1			KWA	<p>Hoofdstuk 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hoofdstuk is nog niet volledig.
129	Hfds. 2			KWA	<p>Hoofdstuk 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Voor waarden in de buitenlucht, water (artikelen 2.2 en 2.9a) staat dat strengere waarden dan de omgevingswaarden kunnen worden vastgesteld. Er staat niet duidelijk dat dit niet in strijd mag zijn met EU-recht. Komt wel terug in artikel 2.17. Dit komt in het algemeen de rechtszekerheid van de gebruikers niet ten goede.
130	Hfds. 2			KWA	<p>Hoofdstuk 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dit hoofdstuk bepaalt wie bevoegd gezag is en wanneer maatwerk kan worden opgesteld. Mee eens dat dit door EU eisen kan worden beperkt, maar is wel van belang dat duidelijker wordt uitgewerkt wanneer wel of niet maatwerk kan worden opgelegd in dergelijke gevallen.
131	Art. 2.1 onder b			VNCI	Middelgrote stookinstallatie is niet gedefinieerd, tot hoeveel vermogen?

132	Art. 2.2			VNCI	Toepassingsbereik: deze indeling doet voorkomen alsof je bij “industrie “alles kunt vinden Echter, de industrie kent veel “overige bedrijvigheid” die zij niet als zodanig ziet. Categorisering op zich is wel gewenst; op zijn minst toevoegen in hoofdzaak of met name.
133	Art. 2.3 en 2.8			VNCI	Specifieke zorgplicht: voor de zeer brede belangen van art. 2.3 geldt de algemene zorgplicht. De bepalingen van art. 2.8 staan ook al in de wet, maar dan voor alle activiteiten. Wij zien ook niet in waarom dat met “in ieder geval” nog nader uitgewerkt moet worden in lid 2 voor milieubelastende activiteiten, temeer daar dit geen vast omlijnd begrip / definitie is. De beleidsneutrale omzetting is hier verlaten. De eisen die de IED aan de exploitant van een IED installatie laat stellen gelden en zelfs uitgebreider voor <u>elke</u> milieubelastende activiteit zoals het toepassen van BBT en significante verontreiniging. Die zijn afkomstig uit de IED en zouden nu gaan gelden voor meer activiteiten dan op grond van de IED vergunde activiteiten. Dus wordt voor alle milieubelastende activiteiten het regime opgelegd van de IED. Vooral omdat niet helder is wat milieubelastende activiteit is gaat dit te ver. Om voor elk activiteit, ook de niet vergunningplichtige altijd BBT te eisen legt de lat te hoog. Zeker omdat dit ook strafrechtelijk gehandhaafd kan worden, wordt een zorgvuldiger formulering gevraagd. De handhaver kan altijd wel een stok vinden aan de hand van zo’n algemene formulering. Het is ook vreemd dat de zorgplicht niet terugtreedt bij specifieke voorschriften. Als je de Bref of PGS volgt zou dat voldoende moeten zijn, anders wordt de rechtszekerheid ondermijnd. Bovendien stelt art 8.4 Bkl dat de vergunningverlener goede voorschriften moet maken ‘verleent alleen als is verzekerd dat ... ‘. dat betekent dat daar al een goede afweging op de genoemde punten moet plaatsvinden en art. 2.3 Ow als vangnet voldoende zou moeten zijn.
134	Art. 2.9 en 2.10			VNCI	In de huidige praktijk komt het maar moeizaam tot maatwerk: het kost tijd voor de vergunningverlener, men mist expertise, en het geeft (bestuurlijke) risico’s als men afwijkt van rechtstreeks voorgeschreven regelgeving. Zie ook het onderzoek naar het huidige VTH stelsel dat onlangs in de TK is besproken. In verband hiermee zouden wij graag een ruimere toepassing zien van de mogelijkheden om gelijkwaardigheid met een melding te kunnen toepassen.

					Daar is nu in het geheel geen gebruik van gemaakt. Soepeler gebruik van gelijkwaardigheid zou juist tot grotere flexibiliteit kunnen leiden en minder administratieve lasten. Binnen een bepaalde gebruiksruijnte willen clusters graag zelf de verdeling bepalen, zolang BBT en de emissiegrenzen maar worden gehanteerd. Beperkte toepassing van gelijkwaardigheid leidt tot onnodig veel vergunningaanvragen.
135	?			VNCI	Het niet kunnen afwijken van meetverplichtingen is ongewenst. Onze bedrijven hebben maatwerk nodig voor meetverplichtingen. Het meten van emissies is vaak complex en niet altijd middels generiek voorgeschreven methoden mogelijk. Voorbeelden op dit gebied: Het meten van emissies is vastgelegd in de een Nederlandse Praktijk Afspraak. Deze blijkt in de praktijk vaak moeilijk 1 op 1 toepasbaar. Dan moet om de metingen toch uit te kunnen voeren compromissen worden gevonden. Hierbij moet dan bijvoorbeeld worden gedacht aan eisen waaraan een meetvlak/monsternamepunt moet voldoen. Vaak maken bedrijven een meetplan dat jaarlijks aan het BG voor goedkeuring wordt ingestuurd. Eventuele afwijkingen van de norm worden hierin expliciet gemaakt. Zonder deze “way out” worden metingen onuitvoerbaar of onbetaalbaar.
136	Art 2.9, p. 13			HbR	Niet helder is of hier met 'maatwerkregel' een regel m.b.t. emissie of m.b.t. milieukwaliteit wordt bedoeld. Tevens lijkt een maatwerkregel alleen gesteld te mogen worden om de leefomgevingskwaliteit te verbeteren en niet om ook economische ontwikkeling mogelijk te maken.
137	Art. 2.10			VNCI	Kader bij artikel 2.10: het voorstel is ons niet duidelijk. Graag nog bespreken.
138	Art. 2.10, p. 13			HbR	Artikel geeft de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften te stellen. Op zichzelf is dat positief: het geeft de mogelijkheid om op lokale omstandigheden in te spelen. Niet helder is hoe ver het bevoegd gezag daarin mag gaan. Voorstel: duiden onder welke omstandigheden maatwerk mag worden toegepast, zodat willekeur, hetzij te streng, hetzij te soepel in den lande wordt voorkomen. In de NvT komt de term 'significant' weer voor (zie p. 40) met als uitleg dat significant afhankelijk is van de visie van de decentrale overheid op de gewenste kwaliteit van de leefomgeving. Dit is te rechtsonzeker.

139	Hfds. 3			KWA	<p>Hoofdstuk 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Duidelijk welke paragrafen op welke bedrijven van toepassing zijn. - Per paragraaf is de meldingsplicht aangegeven. Is dit wel nodig? Is het niet handiger om één meldingsparagraaf te hebben en dan de specifieke eisen in de desbetreffende paragraaf te beschrijven? <p>Verder is het jammer dat juist paragraaf 3.11.3 over de middelgrote stookinstallaties (nog) niet is uitgewerkt. Deze paragraaf is juist van belang voor bedrijven.</p>
140	Art. 3.1 e.v.			VNCI	<p>Het lijkt er niet op dat het BRZO 2015 en de vierde tranche van het AB en andere besluiten letterlijk zijn overgenomen. Een versie met revisies kan hier uitkomst bieden.</p>
141	Hfds. 3.16			VNCI	<p>Verder valt op dat het Bal veel normen expliciet noemt die gevolgd moeten worden voor het meten en bepalen van tal van parameters. Dit maakt het geheel star en weinig flexibel. Het zou handiger zijn als dergelijke verwijzingen niet in de tekst zelf staan maar elders op een zodanige wijze dat snel kan worden geanticipeerd op ontwikkelingen in normen (bijvoorbeeld toestaan van een nieuwe norm of betere norm wanneer deze beschikbaar komt). Er is al sprake van een windturbinepark bij één windturbine, alleen omdat de rotor diameter < x meter is? En waarom worden grote en kleine windturbines niet op een plek behandeld?</p>
142	Art. 3.22-3.25			VNCI	<p>Gasdrukmeet- en regelstation</p> <p>De mogelijkheden tot maatwerk, met name met betrekking tot afwijkende afstanden, uit het huidige Activiteitenbesluit lijken niet overgenomen. Dat zal in de uitvoeringspraktijk tot knelpunten leiden aangezien dan dergelijke stations verplaatst moeten gaan worden.</p>
143	Art. 3.37			VNCI	<p>Maken van chemische producten: liever de IED volgen: fabricage. Hier moeten we consequent zijn. Als we onder de ‘energie-industrie’ worden geregeld (grote stookinstallaties) omdat de IED dat doet, dan ook hier de begrippen uit de IED overnemen. Overigens mist hier nog de verwijzing naar de inhoudelijke regels.</p>

144	Art. 3.58			VNCI	Artikel 3.58 bepaalt dat een industrieel bedrijf voor wat betreft het lassen van metalen tevens moet voldoen aan het gestelde in paragraaf 4.15. Daar staat in artikel 4.213 dat het verboden is om metalen te lassen zonder dat dit tenminste vier weken voor aanvang van de werkzaamheden is gemeld. Dit betekend voor chemische bedrijven dat er niet meer kan worden gewerkt omdat het lassen, dat dagelijks voorkomt in een groot chemisch bedrijf, zo ver van tevoren moet worden gemeld. Verder wordt het lassen aan installaties in de openlucht (en proces chemische installaties staan doorgaans in de buitenlucht) onmogelijk gemaakt door artikel 4.215 dat bepaalt dat metalen alleen binnen mogen worden gelast met het oog op het beperken van emissies naar de lucht.
145	Afd. 3.4-3.11			VNCI	Afdelingen 3.4 tot en met 3.11 (overige bedrijvigheid) Binnen chemische bedrijven worden soms deelactiviteiten uitgevoerd die beschreven worden onder de activiteiten van de afdelingen 3.4 tot en met 3.11. Een voorbeeld is het in werking hebben van een laboratorium of een natte koeltoren. Zie boven bij onze algemene opmerkingen dat deze verplichtingen vaak niet passen in de omvang van de regels voor chemische bedrijven? Dergelijke regulering voor marginale bedrijfsactiviteiten en een bijbehorende marginale emissie in vergelijking tot de emissie van de reguliere productieactiviteiten schiet door. Een heroriëntatie op dit punt is noodzakelijk. Voor wat betreft het lozen van koelwater zijn de nu geformuleerde bepalingen eveneens strenger dan in het AB aangezien de huidige formulering geen maatwerk toelaat ten aanzien van toe te passen chemicaliën ter conditionering van het water anders dan de toepassing van chloorbleekloog en ten aanzien van het vergunnen van ruimere warmtevrachten wat volgens de nu gangbare praktijk Handboek emissie/immissietoets wel mogelijk is.
146	Art. 3.60			VNCI	Definities ontbreken, dus niet in te schatten.
147	Art. 3.16, p. 16			HbR	<u>Minder</u> dan twee meter moet zijn <u>meer</u> dan twee meter

148	Art. 3.37, p. 19			HbR	Er wordt gesproken over 'maken'. Het zou beter zijn om hier te spreken over 'be- en verwerken'. In de praktijk worden producten niet alleen gemaakt van grondstoffen, maar ook van halffabrikaten die een bewerking ondergaan.
149	Par. 3.4.5, p. 25			HbR	Waar ligt de grens tussen een kunststofrecyclingbedrijf en chemische industrie waarin kunststofproducten of -halffabrikaten gebruikt worden? Idem t.a.v. het verwerken van afval?
150	Art 3.122, p. 33			HbR	Het is niet helder wat een "laboratorium" is. Is bijvoorbeeld een testfaciliteit voor scheepsmotoren een laboratorium of niet? Het leest alsof een chemisch of biologisch laboratorium bedoeld wordt, maar het staat er niet.
151	Art 3.142, p. 35			HbR	Hier staat als toepassingsbereik genoemd 'gelegenheid bieden aan vaartuigen om...'. Daaronder zou ook een <i>bunkerschip</i> , dat brandstof naar (zee)schepen toebrengt kunnen worden gelezen. De voorschriften (paragraaf 4.36 en 4.37) zijn echter duidelijk gericht op bunkerstations voor de binnenvaart. Artikel vraagt verduidelijking. Zie ook par. 4.37.
152	Par 3.11.8, p. 44			HbR	Niet helder is of nederleggen tijdens vervoer, zoals bij containerterminals, valt onder dit artikel. Gezien het gebruik van het woord 'brandcompartiment' (artikel 3.199) lijkt dat niet zo te zijn. Wordt een container gezien als 'verpakking' of als opslagvoorziening?
153	Art. 3.159			BOVAG	Wasstraat Over het begrip wasstraat, zoals aangehaald in lid e.: wasbox en roll-over bestaan ook. Beter is om consequent te spreken over wasgelegenheid voor het uitwendig reinigen van voertuigen, aanhangers, caravans en opleggers.
154	Par. 3.6.6			BOVAG	Repareren en verhuren van gemotoriseerde werktuigen: Het is beter om deze paragraaf onder te brengen bij afdeling 3.7 Transport, logistiek en ondersteuning daarvan.
155	Par. 3.3.1			KMU	Voor de herkenbaarheid van de bedrijven die het aangaat, wijzig kopje van 'Metaalindustrie' in 'Metaalindustrie/Metaalbewerking' (laatste benaming wordt veel gebruikt en komt o.a. overeen met de cao-benaming van de meeste -d.w.z. ca 14.000- bedrijven).

156	Par. 3.3.1			KMU	Veel van de bedrijven die onder deze paragraaf vallen, gebruiken voor hun producten ook andere materialen dan metaal, zoals composieten, kunststoffen, keramiek, etc. Belangrijk is, dat deze paragraaf ook deze lading dekt en de betreffende goedwillende ondernemer niet op het verkeerde been wordt gezet (met alle consequenties van dien).
157	Afd. 3.3 of 3.7			KMU	Waar vallen de ruim 700 Landbouwmechanisatiebedrijven (die vaak ook een stuk constructie doen) onder? Onder boven vermelde paragraaf 3.3.1 of paragraaf 3.7.4 ‘garage .. ‘ of 3.7.5 ‘motorrevisiebedrijf’? M.n. voor de herkenbaarheid van de invuller! In de op 29 oktober jl. door IenM (tijdens een Bal-bijeenkomst) geopperde paragraaf 3.5.5 ‘Agrarisch loonwerkbedrijf’ of paragraaf 3.6.1 ‘Bouwbedrijf, installatiebedrijf, ..’ herkennen deze ondernemers zich in ieder geval niet!
158	Hfds. 4			KWA	Hoofdstuk 4: <ul style="list-style-type: none"> - Dit hoofdstuk is duidelijk opgezet. Per activiteit is duidelijk zien wat je moet doen. Jammer is dat er nog geen artikelwijze toelichting is, waardoor (nog) niet inzichtelijk is wat is strenger geworden en wat niet. - Prettig dat de lozingseisen en luchteisen allemaal per paragraaf zijn opgenomen.
159	Art. 4.2			VNCI	”regels met het oog op het beschermen van de veiligheid en gezondheid van werknemers”: ziet de Omgevingswet nu ook expliciet ook op gezondheid van werknemers? Daarvoor hebben we toch de Arbowet?
160	Par 4.37			HbR	Zie art. 3.142: duidelijk aangeven dat bunkering schip/schip is uitgesloten dan wle nagaan of deze voorschriften nadeling zijn voor schip/schip bunkering.
161	Art. 4.376, p. 22			HbR	In dit artikel staat expliciet opgenomen dat de paragraaf niet van toepassing is op de levering van brandstoffen aan vaartuigen. In art. 4.376 lid 3 staat vervolgens wel het afleveren van ureum genoemd. Ureum wordt wel aan schepen geleverd t.b.v. de werking van scrubbers. Onduidelijk is of dit artikel dan wel of niet van toepassing is.

162	Art 4.407, p. 126			HbR	Dit artikel stelt dat geen brandstof mag worden geleverd aan een schip dat gevaarlijke stoffen vervoerd als bedoeld in artikel, tweede en derde lid, 3.14 RPR. Waarom is gekozen voor deze verwijzing naar RPR ter definiëring van de term 'gevaarlijke stoffen' is onduidelijk. Inhoudelijk heeft de bepaling in het Bal geen relatie met de desbetreffende bepaling in het RPR (die gaan over het verplicht voeren van lichten). In plaats van naar het RPR kan beter rechtstreeks worden verwezen naar de ADN. De beoogde strekking van artikel 4.407 is overigens onduidelijk. Het effect lijkt te zijn dat een binnenvaartschip met gevaarlijke lading (dit kan ook een inert gas betreffen dat na het lossen van het schip in de tanks is achtergebleven) nergens brandstof kan innemen (bunkeren).
163	Art. 4.110, p. 179			HbR	Artikel 4.705 geeft aan dat de regels van toepassing zijn op het laden en lossen van schepen. Artikel 4.706 stelt echter regels voor laden en lossen <i>naar de wal</i> terwijl schepen soms ook geladen of gelost worden vanaf een ander schip, waarbij een van de schepen aan de wal gelegen <i>kan</i> zijn, maar dat hoeft niet). In die situaties moet dit artikel niet van toepassing zijn. Artikel 4.707 heeft het dan weer over <i>opslaan</i> boven oppervlaktewater, waarbij niet helder is of dat ook geldt voor schepen die een haven aandoen voor overslag. Toepassingsbereik en regels van par 4.110 zijn kortom niet helder.
164	Par. 4.16			VNCI	Dezelfde onvolkomenheden worden geconstateerd ten aanzien van paragraaf 4.16 het solderen van metalen.
165	Art. 4.113			VOBN	Artikel 4.113 (preventie en hergebruik afvalwater) sluit niet aan bij de praktijk. Droog reinigen is niet aan de orde en zou overigens strijdig zijn met het beperken van (respirabel kwarts)stof vanuit arbeid hygiënische overwegingen. Ook is het niet mogelijk om alleen maar spoelwater te gebruiken bij het uitwassen van beton. Tevens is sprake van een middelvoorschrift. In het kader van de gekozen systematiek dienen waar mogelijk middelvoorschriften te worden vermeden.
166	Art. 4.217 onder b en c			KMU	De hier voor '6500' en '200 kilogram' vermelde 'ten minste' moet zijn 'ten hoogste'.

167	Hfds. 5			FME	<p>Hoofdstuk 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Duidelijk hoofdstuk. Voor bedrijven helder wat ze moeten doen. Handig dat grote overkoepelende verslagen apart zijn gezet. - Art. 2.9: het is onduidelijk wat een maatwerkregel is, wat daarmee kan worden geregeld, hoe de procedure is enz. Dit temeer omdat kan worden afgeweken van artikelen uit het Bal en niet helder is wat het belang kan zijn voor een gemeente om dat te doen (voor een heel gebied, voor een aantal al dan niet homogene bedrijven afwijken van een algemene regel), temeer omdat het Bkl al de mogelijkheid geeft om milieukwaliteitsnormen vast te stellen. - Verder snap ik niet, waar nu vastligt dat vergunningplichtige activiteiten óók onder algemene regels vallen: in de AIM geef je immers aan wat voor soort bedrijf je bent en als je vergunningplichtig bent, hoe kom je dan bij de algemene regels resp. hoe voorkom je dat die algemene regels een dubbeling zijn met wat al in je vergunning staat? A fortiori voor IPPC-installaties, een reden temeer om nog eens heel hard te zeggen dat op de vergunningplichtige activiteiten géén algemene regels van toepassing moeten zijn maar alles in de vergunning moet staan.
168	Hfds. 5			VNCI	<p>Opmerkingen ten aanzien van hoofdstuk 5 E-PRTR. De emissie van fijnstof moet plaatsvinden conform de NTA 8029. Dat is stringenter dan op dit moment vastgelegd in de Uitvoeringsregeling EG-verordening PRTR en PRTR-protocol die ook de toepassing van een alternatieve methode ter vaststelling van de uitstoot van fijn stof toelaat. Energiebesparing. De koppeling met convenanten zoals MEE en MJA is niet benoemd. Deze convenanten lopen tot en met 2020. Nu geldt de verplichtingen van het AB vierde tranche niet als bedrijven deelnemen aan de convenanten. Dat zal zo moeten blijven.</p>
169	Par. 5.1.1			BOVAG	<p>Vloeistofdichte voorziening In het BAL worden verschillende definities gehanteerd voor wat nu nog een vloeistofdichte voorziening heet. Voorbeeld: Artikel 4.293 (bodem: bodembeschermende voorziening) Met het oog op het voorkomen van verontreiniging van de bodem met olie en koelvloeistof vindt het onderhouden of repareren van onderdelen die deze stoffen bevatten plaats boven een</p>

				<p>aaneengesloten bodemvoorziening. Wat is de definitie van een aaneengesloten bodemvoorziening? Wordt hier niet nieuwe terminologie gebruikt? Aanhef spreekt immers over bodembeschermende voorziening! Graag eenduidige terminologie. En behoren vloeistofkerende voorzieningen nu ineens tot het verleden? Eigenaren van een vloeistofkerende vloer moeten nu niet ineens aan strengere regels onderworpen worden.</p> <p>§ 5.1.1 Bodemonderzoek Artikel 5.2 (mededeling: aanvang, wijziging en beëindiging activiteit) Wat is het verschil tussen een mededeling en een melding? Artikel 5.2 (mededeling: aanvang, wijziging en beëindiging activiteit)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Van het aanvangen van de activiteit wordt binnen drie maanden mededeling gedaan. 2. Van het wijzigen van de activiteit wordt binnen drie maanden mededeling gedaan. 3. Van het beëindigen van de activiteit wordt binnen zes maanden na beëindiging mededeling gedaan. 4. De mededelingen, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, bevatten een rapport van het bodemonderzoek. <p>Volgens dit artikel moet je bij beëindiging van de activiteit dus ook bodemonderzoek doen? Wie controleert hierop? Bedrijven kunnen met de noorderzon vertrekken. De nieuwe huurder/eigenaar kan in dat geval niet aansprakelijk gesteld worden voor vervuilingen uit het verleden.</p> <p>Artikel 5.6 (herstel van de bodemkwaliteit)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Met het oog op het herstel van de bodemkwaliteit wordt, als de bodem door de activiteit verontreinigd is, binnen zes maanden na toezending van het rapport van het bodemonderzoek bij beëindiging van de activiteit de bodemkwaliteit herstelt tot de kwaliteit zoals deze was voor aanvang en wijziging van de activiteit. <p>Dit strookt niet met de afspraken in het Convenant Bodem en Bedrijfsleven</p>
--	--	--	--	--

					2015, waarin wordt gesteld dat de bodem moet worden terug gesaneerd tot het niveau dat noodzakelijk is voor de gebruiksfunctie. En de zin bevat een lelijke taalfout.
170	Hfds. 6			HbR	Hoe verhouden de algemene voorschriften zich tot de huidige vrijstellingen obv. van het Waterbesluit? .
171	Hfds. 8			KWA	Hoofdstuk 8: - Art. 8.28: Nu al intrekken vergunning als BBT niet kan worden bereikt? Dit is niet uitgewerkt of verduidelijkt in de MvT (par. 3.8.5.1).
172	Hfds. 9			KWA	Hoofdstuk 9: - Art. 9.10 strengere eisen. - Verder duidelijk hoofdstuk.
173	Hfds. 11			KWA	Hoofdstuk 11: - Duidelijk voor bedrijven wat met de informatie die ze aanleveren gebeurt. Wat wordt openbaar en wat niet.
174	Art. 4.94			VOBN	Artikel 4.94 (melding: aanvang) / Artikel 4.110 (melding: aanvang) – Ondergrens omgevingsvergunning Het is verboden betonmortel/betonproducten te maken zonder dit ten minste vier weken voor aanvang te melden. De periode van vier weken past niet met het feit dat er ook sprake is van “lichte” omgevingsvergunning. Vanuit het kader van het BAL (artikel 3.3.3) zou een ondergrens in het systeem passen. Hiermee kunnen activiteiten zoals betonproductie bij particulieren, een kleine mobiele centrale bij een aannemer die incidenteel beton maakt worden uitgezonderd. Aan de VOBN en BFBN is gevraagd om daar een voorstel voor te doen. Gedacht kan worden aan een capaciteit van 3 ton/hr. voor betonmortel respectievelijk 1 ton/dag voor betonproducten.
175				VOBN	Handhaving & bodemvoorziening Naast de vergunningverlening is het aspect van handhaving aandachtsgebied. Het komt voor dat omgevingsdiensten hun eigen accenten leggen. Dit betekent in de praktijk verschillen in handhaving. Een concreet voorbeeld is hierbij de wijze waarop een bodemvoorziening moet zijn uitgevoerd in relatie met slibwater uit de menger en mixer, alsmede het aanbrenen van

					ontkistingsmiddel op bekisting. Verheugend is het dan ook dat er gewerkt wordt aan een praktischere en hanteerbare definitie. (voorstellen hiervoor zijn van de zijde van BFBN en VOBN ingebracht). Zo is de eis voor het aanbrengen van ontkistingsmiddel boven een vloeistofdichte voorziening geschrapt.
176				VOBN	Productie processen Betonmortel is een halffabricaat. Het product bestemd voor verwerking op de bouwplaats wordt per truckmixer getransporteerd. Voor de productie van betonproducten wordt ook betonmortel gebruikt. Het gereed product wordt met een vrachtwagen getransporteerd naar de bouwplaats. Er zijn wat betreft de productie van betonmortel tussen de betonmortelindustrie en de betonproducten industrie overeenkomsten. In de systematiek van de AMvB's zou waar relevant er zorg voor moeten worden gedragen dat in de betreffende artikelen de teksten niet wezenlijk verschillen.
NOTA VAN TOELICHTING					
177		NvT		BOVAG	Wasbedrijven In de NvT staat over wasbedrijven dat er alleen milieuregels gelden vanaf een significante schaal. Dat kan milieuproblemen opleveren als gevolg van mobiele wassingen en bedrijven die naast glazen wassen ook als bijverdienste commerciële wassingen voor derden gaan verrichten. Deze insteek gaat in de praktijk leiden tot oncontroleerbare en niet handhaafbare situaties en uiteindelijk milieudelicten. Is er sprake van bedrijfsmatige uitwendige reiniging van voertuigen, dan dient dat zodanig te geschieden dat afvalwater niet in de bodem geraakt.
178		NvT, p. 13		ION, KHN, Detailhandel- NL, BOVAG, EVO	3. Zo min mogelijk decentrale milieueisen voor bepaalde sectoren! In de tabel op bladzijde 13 NvT Bal staan in de linkerkolom allerlei sectoren vermeld waarvoor vooralsnog de keuze gemaakt is om deze niet meer onder de algemene (rijks)milieuregels te laten vallen, maar dit te 'decentraliseren'. Nadrukkelijk verzoeken wij om in ieder geval geen decentrale milieueisen t.b.v. de volgende sectoren: a. detailhandel; b. horeca;

				<p>c. ambachten.</p> <p>d. automotievegebonden sectoren, die nu niet in het BAL worden genoemd zoals caravanbedrijven, rijsscholen, verhuur- en deelautobedrijven, gemotoriseerde tweewielerbedrijven, tweewielerbedrijven (fiets), aanhangwagenbedrijven.</p> <p>M.a.w. graag in de betreffende tabel van links naar rechts verhuizen:</p> <ul style="list-style-type: none"> ‘- hotels, pensions en conferentieoord - restaurants, cafetaria, snackbars en cateringbedrijven - cafés, discotheken, concertpodia, muziektheaters en evenementenhallen - .. - detailhandel en ambachten, supermarkten en bouwmarkten - ..?’ <p>En eveneens in Bal vermelden van caravanbedrijven, rijsscholen, verhuur- en deelautobedrijven, gemotoriseerde tweewielerbedrijven, tweewielerbedrijven (fiets), aanhangwagenbedrijven.</p> <p>De algemene milieuregels zoals die de laatste 10 jaar tot stand zijn gekomen, worden voor deze sectoren qua regeldruk als veel beter gezien dan de gemeentelijke regels voor die tijd. Wat nu voorgesteld wordt is als het ware terug naar af. I.v.m. extra regeldruk, lokale koppen en concurrentievervalsing die dit tot gevolg zal hebben, wordt dit als volstrekt ongewenst gezien.</p>
179		NvT, Tabel, p. 13	KMU	<p>Graag geen vermelding van ‘ambachten’ in de linkerkolom, t.w. waar geen algemene milieu-eisen voor bestaan maar waar de eisen overgelaten worden aan bevoegd gezag. Gezien de geschiedenis van de totstandkoming van de huidige algemene milieuregels weten we dat voordat het gros van de metaalbedrijven onder de algemene regels werden gebracht, o.a. de ambachtsbedrijven onder de algemene regels werden gebracht waaronder enige tientallen Metaalunieleden (o.a. de kunst- en siersmeden). I.v.m. o.a. de eenvoudigheid van de regels en de totstandkoming daarvan en om geen onverklaarbaar grote verschillen tussen verschillende bedrijven in een soortgelijke omgeving te hebben, verzoeken we om i.o.m. IenM te bezien hoe deze bedrijven via Bal en aansluitende ICT gewoon onder de algemene regels</p>

					kunnen blijven vallen.
--	--	--	--	--	------------------------

Besluit bouwwerken in de leefomgeving

Reactie nr.	Amvb hfd, afd, art	NvT hfd, par of pag	Onderwerp (invullen door EB)	Indiener (naam organisatie)	Opmerking (incl. verbetersuggestie van de indiener)
ALGEMEEN					
180	Algemeen			FME	<p>Het blijft buiten de realiteit dat er voor bestaande gebouwen sinds 1992 eisen gelden waarvan iedereen weet dat daar in honderdduizenden gebouwen niet aan wordt voldaan, en dat deze er bij iedere volgende versie van het Bbl wéér in staan. Dat geldt met name voor de ventilatie-eisen en de eisen m.b.t. spiegelsymmetrie, die zouden er nu eindelijk eens uit moeten.</p> <p>Verder is de eis (zowel bestaand als nieuw) dat een technische ruimte een apart brandcompartiment moet zijn, een overdreven eis die geen redelijk doel dient en die er uit zou moeten.</p>
ARTIKELSGEWIJS					
181	Art 4.72 g-m p. 76			HbR	Dit artikel stelt eisen aan bebouwing in een plasbrand- of een explosieaandachtsgebied. De genoemde maatregelen hebben echter weinig zin, gezien de achterliggende effecten voor hitte en explosie (art 5.6 Bkl).
182	Hfds. 5			BOVAG, DHN, EVO, KHN, KMU, ION	Voor bedrijven het meest interessante hoofdstuk. Duidelijk opgezet hoofdstuk. Goed werkbaar dat alle keuringen van zowel airco's als stookinstallaties (Cv's) bij elkaar zijn gezet. Voor bedrijven prettig dat de grens voor de gebruiksmelding is verhoogd. Bedrijven moet nu een melding maken bij 150 personen en niet bij 50 personen (art. 5.7).
183	Art. 5.10			KMU	'Lichte industriefunctie voor bedrijfsmatig houden van dieren' lijkt fout en lijkt te moeten zijn 'Lichte industriefunctie', zoals elders wel deze definitie wordt gebruikt (zie bijvoorbeeld tabel 4.121).

184	Art. 5.16			KMU	In art. 5.16 Bbl ontbreekt lid 1.
185	Hfds. 6			BOVAG, DHN, EVO, KHN, KMU, ION	<p>Ook hier zijn weer verschillende besluiten samengevoegd, zoals Bouwbesluit 2012, Asbestverwijderingsbesluit en Besluit mobiel breken bouw- en sloopafval.</p> <p>De meldingsplicht van slopen is aangescherpt. Bedrijven moeten exact weten wanneer ze met sloop gaat beginnen (art. 6.9), maar in praktijk is dat soms lastig voor bedrijf om op voorhand te bepalen. Kunnen ze dat wel zo stellen?</p>

Bijlage B: geraadpleegde bedrijven en branche-organisaties

Organisatie/bedrijf	Contactpersoon	E-mail	Telefoon
BOVAG,	Jan Bessembinders	janbessembinders@bovag.nl	06-13807980
Detailhandel Nederland,	Jildau Schuilenburg	jildau.schuilenburg@detailhandel.nl	06 52 856 030
Chemelot	Margot van Haastert	margot.haastert-van@dsm.com	045 578 26 24
EVO	Rink Jan Slotema	r.slotema@evo.nl	079 346 73 32
FME-CWM	Eddie Alders	eddie.alders@fme.nl	+31633716066
FODI Federatie van Oppervlakedelfstoffenwinnende Industrieën	Gijs Sigmond	g.sigmond@fodi.nl	06-53254447
HISWA	Jeroen van den Heuvel	frank.vandenheuvel@tno.nl	020-7051418
Koninklijke Horeca Nederland	Hans Kant	j.kant@khn.nl	06 51 987 022
Koninklijke Metaalunie	Derk Jan Meijer	meijer@metaalunie.nl	030 605 33 44
KWA	Monique Soeters	mhe@kwa.nl	+31621267429
MKB-Nederland	Ton Ravesloot	ravesloot@vnoncw-mkb.nl	070 3490332
Philips	Elsbeth Vogel	elsbeth.vogel@philips.com	+31651761012
Tata Steel	Marije Verweij	marije.verweij@tatasteel.com	06 29 299 436
Vereniging Industrieel Oppervlaktebehandelend Nederland,	Egbert Stremmelaar	stremmelaar@vereniging-ion.nl	
VNCI	Jos Roosen	roosen@vnci.nl	070 337 87 24
VOBN Vereniging van Ondernemingen van Betonmortelfabrikanten in Nederland	Màrie van der Poel en Henk Schhur (BFBN)	m.van.der.poel@vobn.nl	06-1091 7030
Algemene redactie			
VNO-NCW MKB-Nederland	Jan van den Broek	broek@vnoncw-mkb.nl	06-52454969